

Téma: Mikuláš pro Fídu

Rozhovor s Michaelem Kašparem

Představujeme: Zdeněk Běhal

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, náš Zpravodaj tentokrát vychází těsně před Vánoci. Již druhý rok je adventní čas tak trochu zvláštní. Situace nám bohužel opět nedovolila uskutečnit úplný program včetně koncertů a kulturních vystoupení, který byl připraven. V letošním roce ale na Karlově náměstí máme opravdu krásný stromeček a myslím, že i výzdoba Kolína se povedla. Snažili jsme se zachovat alespoň farmářské trhy tak, aby splňovaly všechna vládní nařízení. Na Bartolomějském návrší je poprvé krásný dřevěný betlém v životní velikosti, který je i nasvícen. Proto jsme prodloužili otevírací dobu návrší. Pokud jste ho ještě neviděli, přijďte se podívat, odpočinout si a nasát vánoční atmosféru v krásném prostředí.

Plně si uvědomuji, že doba není jednoduchá. Náš běžný život, život dětí ve školách a školkách, provoz nemocnic, ale i možnosti kulturního a volnočasového vyžití ovlivňuje mnoho nepříznivých okolností. Také proto jsem přesvědčen, že potřebujeme i malé impulsy k radosti. Nenechme se otrávit, radujme se z maličkostí a drobností všedního dne. Jen to nám pomůže udržet si zdravou a pozitivní mysl, která je v naší společnosti tolik potřebná.

V roce 2022 nás čekají nové výzvy a mnoho práce. Počátkem prosince jsme schválili rozpočet na příští rok, který přinese mnoho investic a rekonstrukcí ulic, kanalizací, veřejného prostoru, škol a školek. Jejich realizace samozřejmě přináší dopravní komplikace a různá omezení, jsem ale přesvědčen, že krátkodobé nepříjemnosti jsou vykoupeny dlouhodobým profitem pro všechny.

Máme za sebou rok náročný, nestandardní, ale i rok, který přinesl Kolínu otevření Bartolomějského návrší i novou halu pro sportovce, jichž u nás máme tradičně velké množství. A to je dobře. Vedme mladou generaci ke sportu, ke zdravému životnímu stylu, ke vzdělání a společenské odpovědnosti. To je úkol, který není jednoduchý, ale vyžaduje dlouhodobou a koncepční práci. Je to však jediná cesta, která nám všem zajistí dobrou budoucnost a jistotu, že kolem sebe budeme mít vzdělané a zodpovědné lidi.

Přeji všem krásné vánoční svátky, dostatečný čas na odpočinek a načerpání energie fyzické i psychické, do roku 2022 pak zejména pevné zdraví.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

Seniři 65+ v MHD zdarma Změny v jízdném pro rok 2022	3
Opravy ulic Přehled aktuálních rekonstrukcí vozovek	6
Kolínský betlém Nový betlém na Bartolomějské návrší	7
Zámecká kaple Jak probíhá její restaurování?	8
Milé dámy Sochy-múzy pro kolínské divadlo	12
Mikuláš pro Fiđu Reportáž z mikulášské pochůzky	13
Vyhazovat peníze z okna? Nikdy! Rozhovor se starostou Michaelem Kašparem	16
Pozdrav z čokoládové země Cukrovinky z Chocolandu ze Zálabí	20

Původní návrh fasády kolínského divadla dle Jindřicha Freiwalda. Jaký byl osud soch ze vstupního portálu? Více na str. 12

O čem se mluví Přemožení holubi	24
Kam na výlet? Gruntecké kryptogramy	25
Soutěže v Městské knihovně Výherci Macharova pera a mladí výtvarníci	26
Představujeme Zdeněk Běhal	29

Foto: Hana Morová

Keramický betlém od Pavla Rajdla je vystaven každý rok po celý advent u vánočního stromu na Karlově náměstí. Na snímku je zachycen, když ranní mrazík a dětské ručky čarovaly na skle.

Vánoční bohoslužby

- 24. 12. – 6.30 h kostel Nejsvětější Trojice, v 16 a ve 24 hodin kostel sv. Bartoloměje.
- 25. 12. – 8 h kostel sv. Bartoloměje, 9.30 h kostel sv. Víta na Zálabí, 18 h kostel Nejsvětější Trojice
- 26. 12. – 8 h kostel sv. Bartoloměje, 9.30 h kostel sv. Víta na Zálabí, 18 h kostel Nejsvětější Trojice
- 31. 12. – 16 h kostel sv. Bartoloměje
- 1. 1 a 6. 1. – 8 h kostel sv. Bartoloměje, 9.30 h kostel sv. Víta na Zálabí, 18 h kostel Nejsvětější Trojice

Tříkrálová sbírka

Vážení dárci, i letos k vám přicházejí tři králové. Jako vždy přinášejí radost a boží požehnání, netradiční okolnosti však vyžadují netradiční řešení, a proto kolektiv dorazil v online podobě. Jejich cíl zůstává stále stejný – i letos chtějí spolu s vámi pomoci lidem v nouzi. Pokud budete chtít přispět online, je to možné na stránkách www.trikralovasbirka.cz. V Kolíně bude kasička umístěna v Komunitním centru na Zálabí.

Nepřehlédněte!

Vánoční koncert

Vánoční koncert města Kolína se uskuteční v neděli 26. prosince od 16 hodin v chrámu sv. Bartoloměje. Vystoupí pěvecký sbor Cantores Cantant pod vedením Jakuba Hrubého s programem České Vánoce.

Bartolomějské návrší

Až do 10. ledna bude Bartolomějské návrší otevřeno každý den od 9 hodin do 19 hodin. Na Štědrý den je otevírací doba prodloužena do půlnoci.

Od 65 let v MHD Kolín zdarma

Ceny jízdného v kolínské MHD zůstávají v roce 2022 beze změn, a to jak jednotlivé jízdenky, tak i měsíční nebo čtvrtletní slevové kupony. Jedinou, ale zcela zásadní změnou je snížení věkové kategorie pro jízdu zdarma pro seniory. Od ledna 2022 budou moci jezdit zdarma všichni ve věku 65 let a více. Tak jako doposud je nutné zajít do kanceláře provozovatele a nechat si na počkání vyrobit slevový průkaz SENIOR 65. K průkazu je třeba donést 1 ks průkazové fotografie Kontakt na informační kancelář Kolín: Pod Hroby 927, 280 02 Kolín IV, tel.: 321 717 233, e-mail: infokancelar.kolin@oad.cz. Vánoční otevírací doba: pondělí 20. 12. 10–18 h, úterý 21. 12. 8–16 h, středa 22. 12. 10–18 h, čtvrtek 23. 12. 8–16 h, pátek 24. 12. – úterý 28. 12. zavřeno, středa 29. 12. 8–16 h, čtvrtek 30. 12. – sobota 1. 1. 2022 zavřeno, pondělí 3. 1. 2022 10–18 h.

Hala Borky má nový web

Rádi bychom vás informovali, že byly spuštěny nové webové stránky haly Borky. Naleznete zde informace o výstavbě haly a popis, co hala nabízí. Zájemci o pronájem si zde mohou provést rezervaci v rezervačním systému haly a seznámit se s provozním řádem. Na stránkách se také dočtete o novém bistru Mefisto Cafe Borky a jeho nabídce. Více na www.halaborky.cz.

Marie Topičová z Kolína oslavila 1. prosince krásných 101 let. Za město Kolín jí k narozeninám přišel gratulovat místostarosta Michal Najbrt. Na snímku společně s dcerami paní Topičové Marií a Zdenkou. Přejeme vše nejlepší a hodně zdraví!

Rekonstrukce fasády divadla

Další významná kolínská budova, Městské divadlo, by se měla dočkat nového kabátu. Rada města Kolína schválila smlouvu s architektonickým studiem Masák & Partner, na projektovou dokumentaci pro kompletní rekonstrukci fasády divadla. Ta by měla být hotova do šesti měsíců. Samotná rekonstrukce fasády divadla by tedy v optimálním případě mohla začít v roce 2023. Studio je v Kolíně podepsáno již pod úspěšnými rekonstrukcemi fasády gymnázia a Bartolomějského návrší.

Zajímavostí je, že od původního projektu architekta Jindřicha Freiwalda se současné řešení průčelí divadla liší v jednom důležitém detailu. Čtyři mohutné antické válcové sloupy, rámuující trojici vstupních dveří i okna nad nimi, měly být totiž původně zakončeny čtveřicí soch můz v nadživotní velikosti. Ty by město rádo v rámci rekonstrukce fasády dostalo zpět na jejich plánované místo. „Doteď byly kdesi ve sklepě, pak na půdě divadla. Jsou to velké keramické sochy, rádi bychom je vrátili na původní plánované místo, ale jsou dosti poničené, teprve uvidíme, jaké budou možnosti,“ uvedl starosta Michael Kašpar s tím, že se neví, proč nebyly

Terakotové (tedy keramické) sochy, sestavené ze dvou částí, byly během stavby divadla skutečně vyrobeny, na svá místa na vrcholech sloupů ale instalovány nikdy nebyly.

sochy na budovu umístěny. Pro většinu Kolíňáků tedy bude jejich existence překvapením. O sochách-múzách se více dočtete v článku městského architekta na straně 12.

VÁNOCE, TO JE LÁSKA A POROZUMĚNÍ

Milí Koliňáci, blíží se konec roku a společně prožíváme období adventu.

Advent, krásné období roku, je nádherný právě ve svém očekávání a v těšení se na příchod toho nejkrásnějšího dne v roce, Štědrého dne. Věřím, že k tomuto pocitu se nám podřilo přispět třeba i vánoční výzdobou ve městě.

Moderní doba ovšem adventní čas naplnila honbou za co nejhodnotnějšími vánoč-

ními dary, největšími vánočními stromky a co nejnáplněnějšími lednicemi. Ale je třeba zmínit, že i v tomto moderním uspěchaném světě si necháváme dostatek času na uchování a udržování těch nejhezčích adventních zvyků. Právě tyto zvyky nám často přinášejí v tomto čase mnoho radosti a vzácných chvil, které s rodinami trávíme společně. Krása rozkvetlých barborek, vázání adventních věnců, pečení vánočního cukroví a vánoček, strojení stromečku. Rok 2021 nebyl rokem snadným, ale věřím, že Vánoce, to nejsou jen dárečky

a překvapení, ale především láska, porozumění a životní štěstí, které se skládá z malých, někdy i skoro bezvýznamných věcí, které dovedeme docenit až později. Splňme si proto tajná přání a navoďme krásnou atmosféru Vánoc a posledních dnů v roce.

Milí Koliňáci, přeji vám hezké vánoční svátky a do nového roku 2022 pevné zdraví, kupu štěstí a spokojenosti a hlavně hodně úsměvů.

Ivetta Mikšíková

Advent v Kolíně ve fotografiích

Foto: Zdeněk Hejduk

Foto: Hana Morová

OHLÉDNUTÍ A NADĚJE

V adventním čase přichází kromě všech tradičních vánočních zvyků i období bilancování a ohlédnutí za končícím rokem. Letošní ohlédnutí v nás může vyvolávat smíšené pocity. Ale i v roce poznamenaném řadou omezení, příkazů a zákazů se událo mnoho dobrého. Dovolím si připomenout několik změn a událostí, které zlepšily kvalitu života v Kolíně a třeba i pomohou řešit některé životní situace.

Z investičních akcí města chci vyzvednout právě probíhající rekonstrukci obřadní síně na centrálním hřbitově, která pokračuje dle harmonogramu a jejíž dokončení je naplánováno na květen příštího roku. Práce v interiéru by měly být dokončeny do konce ledna.

Jako velmi přínosnou vnímám spolupráci města a neziskových organizací na dlouhodobém řešení dluhové problematiky. V takto náročné době je smysluplná a systémová pomoc při řešení finanční situace jednotlivců zásadní a nutná. Stejně tak vnímám jako přínosnou distribuci tzv. seniorských obálek. Tento jednoduchý dokument mohou využít

Práce v obřadní sině na centrálním hřbitově jedou na plné obrátky. Hotovo uvnitř by mělo být v lednu.

např. záchranáři při zásazích v situacích ohrožujících lidské životy.

Velikou radost mám z projektu Revolution train, který rozšiřuje dosavadní přístupy k primární protidrogové prevenci. Tento projekt se letos povedlo poprvé realizovat i v Kolíně pro žáky druhého stupně kolínských ZŠ a budeme v něm pokračovat i příští rok.

S koncem roku přichází potěšující zprávy, které se týkají i života seniorů. Od ledna 2022 bude možné cestovat kolínskou MHD po dovršení 65 let zdarma. Druhou potěšující zprávou je navýšení daru pro občany města Kolína při významných životních jubileích, při obnově manželského slibu a při výročí uzavření manželského slibu.

Jak vidíte, i krátké ohlédnutí může ukázat, že ten končící rok nebyl pouze rokem pandemie. A sám pevně věřím, že příští rok bude zase šťastnější, veselejší a úspěšnější. Nenechme si ho nikým zkazit a už vůbec si ho nekažme sami.

Ze srdce přeji všem hodně zdraví, lásky, štěstí a pohody.

Michal Najbrt

MILOSTIVÉ LÉTO AŽ DO KONCE LEDNA

Dluhy se staly součástí našich životů. Hypotéky, leasingy, spotřebitelské úvěry atd. Způsobů, jak se zadlužit, je mnoho. Pokud svoje závazky a splátky máme pod kontrolou, je vše v pořádku. Pokud nám však dluhy přerostou přes hlavu a dostaneme se kvůli nim až do exekuce, máme na nějaký čas zásadně omezené jak příjmy, tak samozřejmě i výdaje. To se může prostě stát. Nyní se částí obyvatel postižených exekucí nabízí možnost relativně rychle a jednoduše se exekucí zbavit.

Časově omezená možnost pod názvem Milostivé léto se týká všech, kteří řeší exekuci vedenou soudním exekutorem. Daňových a správních exekucí se milostivé léto netýká – dlužník nesmí být v insolvenční.

Kterých věřitelů se to týká?

Stát, kraj, obce, zdravotní pojišťovny, státní a krajské nemocnice, dopravní podniky, technické služby obcí a měst a další právnické osoby, kde má stát nebo územní samosprávný celek většinou majetkovou účast, např.: ČEZ, VZP, Český rozhlas, Česká televize, Dopravní podnik hl. m. Prahy atd. Jedná se např. o dluhy za jízdu načerno, dluhy na nájmu v obecním bytě, dluhy vůči některým dodava-

telům energií a nedoplatky za odvoz odpadu, dluhy vůči některým zdravotním pojišťovnám, za regulační poplatky v některých nemocnicích, nezaplacené pokuty či koncesionářské poplatky a další.

Co opravdu zaplatíte?

Zaplatí-li dlužník z pohledávky, kde je věřitelem veřejnoprávní subjekt, dosud nezaplacenou jistinu dluhu (celou dlužnou částku nebo její doplatek) a poplatek 908 Kč, odpustí se mu zbytek dluhu (úroky, penále).

Co musíte udělat?

Dlužník musí zjistit aktuální výši dluhu a při platbě výslovně uvést, že chce využít institut Milostivého léta a vyzývá exekutora, aby postupoval dle zákona č. 286/2021, část 2, čl. IV, bod 25. Vše je nutné stihnout do 28. ledna.

Kam se obrátit o pomoc?

Pokud si nevíte rady a potřebujete pomoci, kontaktujte některou z níže uvedených organizací, které se dlouhodobě zabývají řešením finanční a dluhové problematiky a jsou připraveny pomoci i v rámci akce Milostivé léto.

Prostor plus, o.p.s.

Na Pustině 1068, 28002 Kolín II
Kontakt: 774 650 033, 774 650 098,
e-mail: osp@prostor-plus.cz

Člověk v tísni, o.p.s.

Pečky, Kolín
Kontakt: 722 978 842,
e-mail: katerina.polackova@clovekvstisni.cz

Občanská poradna diakonie

Kouřimská 15, 280 02 Kolín
Kontakt: 603 949 113,
e-mail: hajkova.adela@diakonie-stred.cz

Občanská poradna MELA, o.p.s.

Jeronýmova 883, 280 02 Kolín
Kontakt: 736 620 819,
e-mail: poradnamela@gmail.com

REKONSTRUKCE ULIC

V rozpočtu města byly vyčleněny finance na opravu deseti ulic, které jsou havarijním stavu. Šest z nich se dočká rekonstrukce v příštím roce. Jedná se o ulice: Třídvorská v úseku od čp. 383 po křižovatku s ulicí K Vinici, Na Kopečkách v úseku mezi ulicemi

Hálkova a Pod Vinicí, U Kostelíčka v úseku od kostela až po nároží ulice k čp. 60, Masarykova v úseku od ulice Klenovecká až po nový asfalt u kruhového objezdu, Zahradní v úseku mezi ulicemi Politických vězňů a Na Pršíně a v Sendražicích ulice Nová, úsek před autobu-

sovou zastávkou a u čp. 68 a 69. Další čtyři se podařilo zrekonstruovat ještě tento rok, rozdíl můžete vidět na obrázcích níže.

Iveta Luthová

Odbor investic a územního plánování

Barákova ulice

Štítarská ulice

Ulice K. V. Raise v Sendražicích

Ulice Mistra Jana Husa v Sendražicích

VYCHÁZÍ BROŽURA CHOTOUCHOVSKÉ ÚDOLÍ

V tradičním předvánočním čase vychází patnáctý díl série **Průvodce po přírodních lokalitách Kolínska**, kterou vydává město Kolín prostřednictvím Odboru životního prostředí a zemědělství MěÚ Kolín. Zájmové území autorů publikace, kterými jsou Aleš Hoffmann, Jaroslav Pejša, Ivo Rus a Pavel Vonička, navazuje na území popsané v brožuře vydané v roce 2010 pod názvem **Polepské údolí**. Jedná se o údolní nivu Chotouchovského potoka a zalesněné svahy mezi Chotouchovem a Ratboří.

Brožury budou distribuovány do kolínských škol, na příslušné obecní úřady a pro další zájemce budou k dispozici v úředních hodinách přímo na Odboru životního prostředí a zemědělství MěÚ Kolín v budově bývalého pivovaru nebo na podatelně MěÚ v budově radnice. Dále budou k dispozici na obvyklých místech, tedy v Městském informačním centru

Kolín, Na Hradbách 157, a v Turistickém informačním centru Kolín, Regionální muzeum Kolín, Karlovo náměstí 8, pokud nebude jejich provoz omezen.

Na stejných distribučních místech je možné zakoupit knihu s názvem **Průvodce po přírodních lokalitách Kolínska**, která shrnuje a v některých případech i aktualizuje přírodovědné poznatky o vybraných přírodních lokalitách v okolí Kolína, které byly v průběhu prvních deseti let publikovány v cyklu brožur stejného názvu.

Martin Gregor

Odbor ŽP a zemědělství MěÚ Kolín

RESTAUROVÁNÍ ZÁMECKÉ KAPLE

V letošním roce byla část finančního příspěvku z Programu regenerace městské památkové rezervace použita na celoplošný odkryv omítek a barevných vrstev v kapli Panny Marie, sakristii a kvelbu kolínského zámku.

Kaple se sakristií byla zřízena po roce 1621 a zrušena roku 1850, kdy byla přeměněna na kancelář a následně v 1. polovině 20. století na byt.

Restaurátorské sondy odhalily v místnostech šest vrstev nátěrů. Z toho jsou tři vrstvy novodobé: vrstva č. 1 – monochromatický bílý nátěr, vrstva č. 2 a 3 – různě barevně tónované

hlínky, vrstva č. 4 štuk, vrstva č. 5 – tónovaný nátěr olivově zeleného odstínu, vrstva č. 6 – základní vápenný nátěr na hlazené omítce.

Vzhledem ke snaze prezentovat místnosti jako celek bylo prioritou provést odhalení stejné časové vrstvy na stropě i stěnách. Po dohodě se zástupci Národního památkového ústavu a Stavebního úřadu Kolín, oddělení památkové péče, bylo domluveno, že bude prezentována vrstva číslo 5, která pravděpodobně pochází z období pozdního baroka.

V současné době byl dokončen celoplošný odkryv stropů a stěn a zpracovává se projektová dokumentace na stavební úpravy (nové

rozvody, rekonstrukce podlahy, obnova dveří), které by se měly realizovat v příštím roce. Následující rok se počítá s provedením retuše barevných vrstev a celoplošnou konzervací.

Po provedených stavebních a restaurátorských úpravách budou tyto prostory zpřístupněné veřejnosti. Prostory budou používány pro slavnostní obřady (svatby, předávání vysvědčení, ocenění aj.), pro malé kulturní akce a pro odborné přednášky.

Václav Horák

Odbor investic a územního plánování

Místnost před započítím restaurátorských prací. Na vzorku lze vidět řadu vrstev pod omítkou.

Restaurátorské práce za dohledu Národního památkového ústavu jsou dlouhým a trpělivým procesem. Barva, kterou památkáři zvolili pro budoucí prezentaci, je ale již zřetelná – olivově zelený odstín.

BETLÉM U SV. BARTOLOMĚJE

V současné době probíhá rekonstrukce chrámu sv. Bartoloměje. Návštěvníci letos neuvidí tradiční betlém, vystavovaný pod kůrem, i on je v péči restaurátorů. Proto jsme na podzim začali s některými farníky uvažovat o tom, jak bychom mohli uskutečnit myšlenku venkovního betlému.

Dostal jsem kontakt na pana Jiřího Halouzku, řezbáře v Jiříkově (okres Šumperk), který se léta zabývá vyřezáváním soch do betlémů, a to v životní velikosti. Spolu s naším bohoslovcem Václavem jsme navštívili Pradědovu galerii v Jiříkově a zhlédli neuvěřitelný soubor betlémů, které pan Halouzka vystavuje v galerii a také půjčuje městům jako Brno, Plzeň a jiným. Každá socha je vytvořena z kmene jednoho stromu. Můžeme říct, že každá socha má paměť stromu, ze kterého je vyrobena. Pan Halouzka neustále tvoří nové soubory pro venkovní betlémy. K mému překvapení nabídl, že jeden soubor s 22 sochami může půjčit i do Kolína.

Po návratu do Kolína jsem navštívil starostu města Kolína Michaela Kašpara a oslovil ho, jestli by město mělo zájem spolupracovat na realizaci této myšlenky. Viděl jsem, že pan starosta byl myšlenkou nadšený. Domluvili jsme se tedy, že farnost dá postavit přístřešek pro betlémskou scénu a město Kolín pronajme sochy a zařídí před začátkem adventu dovoz soch a po Vánocích zase odvoz.

Vše do sebe hezky zapadlo, dílo se podařilo a na první adventní neděli se z něj již těšili návštěvníci bartolomějských parkánů. Betlém

fot: Hana Morová

Dřevěný betlém naleznete na parkánech Bartolomějského návrší. Ve večerních hodinách je nasvícen a postavy získávají ještě větší kouzlo. Betlém zde bude až do konce Vánoc, tj. do 9. ledna. Otevírací doba parkánů je každý den od 9 do 19 hodin. Na Štědrý den bude prodloužena do půlnoci.

bude k vidění po celou dobu adventu a Vánoc až do svátku Křtu Páně. Moc se těším na to, že lidé budou chodit k sv. Bartoloměji nejen na procházku na parkán, ale budou mít také příležitost o narození Ježíše Krista uvažovat, mluvit se svými dětmi, vnuky i mezi dospělými.

Přál bych si samozřejmě, abychom mohli s touto tradicí pokračovat i příští Vánoce a dosáhnout časem třeba i toho, že bychom sochy do betlému nemuseli půjčovat, ale mohli bychom je tady prostě mít. Napadlo mě, že by o to třeba některé instituce, firmy nebo i jednotlivci stáli a adoptovali si tu či onu sochu. Proto chci oslovit širší veřejnost a nabídnout možnost stát se partnery budoucího kolín-

ského betlému. O možnostech, jak se na tomto společném projektu podílet, vás budeme brzo informovat na webové stránce farnosti farnostkolin.cz/betlem.

Osobně by se mi líbilo přistavět v dalších letech přístřešek pro živé ovečky, kozičku nebo oslíka. To je zatím jen sen. Budu rád, když o myšlence dáte vědět dalším lidem a přijdete na chvíli na parkán u kostela sv. Bartoloměje se svými dětmi, vnuky nebo i sami. Přeji vám radostný a pokojný advent. Buďte hlavně zdraví a Bůh vám žehnej.

Ján Halama SVD, farář

Současný betlém, který městu řezbář Jiří Halouzka zapůjčil, má 22 soch. Pronájem finančně zajistilo město Kolín. Dřevěný přístřešek nechala vyrobit kolínská farnost. Jejím přáním je v budoucnosti betlém zakoupit, mít vlastní, kolínský. Pokud vám je tato myšlenka také blízká, je možné do kasičky u betlému vložit dobrovolný příspěvek, který bude sloužit k dalšímu financování.

MILUJ BLIŽNÍHO SVÉHO

„Maminko, co to je? Můžu to vyndavovat?“ Zvědavá ruka se zanořila do krabice s vánočními dekoracemi. Postupně odhaluje lampičky, svícný, šišky a další poklady a nepřestává žasnout. To dítě je po mně.

Mám ráda Vánoce. Advent. Všechno to zdobení, očekávání, těšení. A světýlka. Miluju, když na parapety, do oken, do poliček a prakticky na jakoukoli volnou plochu rozmístíme svíčky a světelné řetězy. Najednou nevadí, že se brzy stmívá, naopak.

V čase adventu, kdy se rozsvítilo vánoční osvětlení mimo jiné i u našeho okna do ložnice, dostalo prohlášení „miluju světýlka“ nový obsah. Přece jen, když se ocitnou světýlka takhle blízko, do jisté míry to narušuje to těšení a očekávání. Zvlášť když naše nejmladší dítě uprostřed noci přijde s požadavkem, že chce spát u mě, protože se mu něco zdálo, a zatímco se šteluje do stabilizované polohy a systematicky ze mě vyrábí okopaninu, mohu se nerušeně věnovat nočnímu bdění a pozorování světelných obrazců na našem stropě. Všechno je nějak moc blízko. Světla i dítě.

Možná proto mě jedné noci napadl blický požadavek „miluj bližního svého“. Unavený mozek opouští své pozice a myšlenky utíkají všemi směry: proč bližního? O kolik snazší by bylo milovat „vzdáleného svého“!

Snadno cítím pochopení a náklonnost pro někoho, kdo žije dostatečně daleko a z jehož příběhu znám jen malou část. Je to skoro tak romantické, jako pozorovat vánoční světýlka z dostatečné vzdálenosti. Nablízko si ale nevystačíme s insta stories, zažíváme realitu. Čím blíže, tím intenzivněji.

„Můžu otelívat ten ořech?“ ptá se náhle majitelka zvědavé ruky a rovná si na podlahu řádku ořechů. „Nene, miláčku, tyhle nejsou na otevírání, ale na ozdabu,“ říkám, ale už do prázdna, protože tohle dítě má duši vědce a již odběhlo pro nástroje na svůj právě vymyšlený experiment. Vrací se s různě velkými kameny v ruce (kde to vzala?!) a radostně hlásí, že může začít „otelívat“. Tenhle můj bližní si dnes již stihl popsat ruce (a stůl) permanentním fixem, načež propukl v pláč, že má špinavé ruce; naházal hračky za gauč, načež propukl v pláč, že jsou hračky za gaučem; vyžádal si jogurt (ale miláčku, tenhle nepapáš – papáááám), načež propukl v pláč, že tenhle jogurt nechce (ten nepapáááám!), a teď klečí na podlaze s kameny v ruce nad několik let starými lískovými ořechy. Praští se a propukne v pláč? Nebo tentokrát propuknu první? Intenzivní záře, kterou mě zahrnuje dnem i nocí, je v některých momentech vskutku poněkud oslepující.

Když už je toho fakt moc, když nestačí zavřít na chvíli oči, zabouchnu okenice. Nebo dveře. Jdu ven a je vcelku jedno, jestli zamířím na louku nebo na kávu. Nebo jen pozorovat cizí děti, jak prozařují život svým rodičům, a říkat si, jak je to – takhle z povzdálí – roztomilé. Romantika vánočních světýlek, svítících z příjemné dálky, je uklidňující. Nakonec, ono to nebude napořád. Kdo ví. Třeba na to budu ráda vzpomínat. Je v tom totiž život. Intenzivní a opravdový.

Ale ty ořechy, ty by dneska měly zůstat zavěšené.

„Koukej, tady jsou svítící srdíčka,“ zkouším ukončit vědecký pokus mírovou cestou. Zabrало to. Dítě okouzleně rozsvěcuje a zhasíná světýlka.

Je po mně.

Přejeme vám, ať jsou letošní Vánoce příjemně prozářené světýlky i přítomností našich blízkých. A ať se dokážeme mít rádi nejen z povzdálí, ale i nablízko.

Ida Pencová,
apoštolská církev Kolín
www.cirkevkolin.cz

Foto: Josef Čáslava

Využijte vánoční svátky k setkání s rodinou, přáteli, ale hlavně k opočinu, procházkám a třeba i k lenošení. Myslete na sebe a dopřejte si co nejvíce duševní pohody. Všichni ji po náročném roce potřebujeme. Krásné Vánoce a šťastný nový rok vám přeje redakce Zpravodaje.

VÁNOČNÍ ČAS JE V KAŽDÉM Z NÁS

Vážení a milí občané města, koncem listopadu začal advent, období spojené s radostným očekáváním a přípravou na Vánoce, které by neměly být jen o nakupování dárků, ale především o setkávání se s blízkými, kamarády i dobou rozjímání a dobročinnosti.

Tady nemohu opomenout jednu krásnou dobročinnou akci, která proběhla v Kolíně a jejíž výtěžek byl věnován patnáctiletému Filipovi, který trpí následky DMO.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na uskutečnění této akce, kteří vyráběli a tvořili krásné výrobky do prodeje, a všem, kteří přišli nakupovat. Současně patří dík i těm, kteří přispěli finančně.

I když je poslední dva roky atmosféra ve společnosti mrazivá jako severní vítr, který nepříjemně a chladivě vráží do našich tváří, tak mi připadá, že pro mnohé z nás byla podpora této charitativní akce pohlazením na duši v čase adventním a vánočním.

Ta skutečná atmosféra Vánoc vychází úplně odjinud než z postaviček Mikulášů, Santa Clausů, sobíků, dárečků nebo ozdobených stromečků. Vychází zevnitř, z lásky, kterou chováme ke svým blízkým. Z lásky, kterou chováme sami k sobě. Vánoce mají silnou symboliku, a tak naléhavost této lásky vnímáme intenzivněji než jindy v roce. Nebo třeba ne. Třeba ji tak vnímáme stále. Celoročně. Celoživotně. Snažím se zkrátka říci to, že pravá a skutečná vánoční atmosféra se ladí uvnitř každého z nás, jak zpívá Vojta Dyk, že

vánoční čas je v každém z nás.

Těšme se z maličkostí a z každého upřímného úsměvu. Prožijme tuto vánoční atmosféru se štěstím, s láskou a pokojem. Povzneme se nad malichernosti a užijme si sváteční období v plnosti lásky, kterou dávejme a berme, co hrdlo ráčí. Je totiž nezměrná a nevyčerpatelná stejně jako Vánoce.

Při příležitosti těchto překrásných svátků vám jménem svým a svých kolegů chci popřát dobrou pohodu, chvíle vzájemné úcty a krásné lidskosti. Zároveň vám přeji do nového roku všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a mnoho osobních i pracovních úspěchů.

Jana Kuncířová
zastupitelka města za ANO 2011

SOKOLKA EVA SVOBODOVÁ

Nejschopnější a nejoblíbenější cvičitelka oddílu všestrannosti kolínského Sokola oslaví 14. prosince 90 let.

Její houževnatost a pevná vůle jí pomáhají překonávat neduhy věku a nám cvičencům umožňují využívat její aktivní cvičitelské schopnosti. Starosta Sokola Kolín Josef Těšitel připomíná, že s Evou sdílí den narození, stejně jako Evina dcera Mirka. Evu zná snad už 50 let, od dob, kdy začal působit jako cvičitel. Jaký je největší přínos Evy Svobodové do kolínského

Sokola? „Podle mě hlavně to, že svým životem dokázala získat spoustu generací pro sport a inspiruje je dodnes.“

Eva se narodila v Kolíně Marii a Josefu Klementovým jako třetí dítě. Už v předškolním věku chodila cvičit do Sokola a sportovat nepřestala dosud. Vystudovala Institut tělesné výchovy a sportu Karlovy univerzity v Praze. Nejraději měla gymnastiku, ale závodila i v atletice, střelbě, věnovala se běhu na lyžích, vodáckému sportu, při němž se seznámila se svým milovaným manželem Jardou. Narodily se jim čtyři děti – Eva a Jaroslav, dceru Mirku si Eva dala ke svým 27. narozeninám a za dalších deset let přišla Jana. Všechny děti vyrůstaly střídavě v tělocvičně, na hřišti, na vodě, v zimě na lyžích. Ze všech vyrostli charakterní, pracovití, přátelští lidé.

Celý Evin život je svázán s tělovýchovou. Učila nás jako mladičká absolventka vysoké školy na jedenáctiletce, pak přešla na střední zdravotnickou školu a tam učila až do závěru své učitelské dráhy. Nacvičila se svými žáky všechny spartakiády, absolvovala s nimi všechny lyžařské kurzy a různé sportovní soutěže.

Sokol jí byl a je vším. Jako dorostenka cvičila na XI. všesokolském sletu v Praze roku 1948 a zúčastnila se i památného průvodu, v jehož cíli byli zatýkáni činovníci Sokola. Stála v čele těch, kteří znovu zakládali Sokol v roce 1968 a pak opět v roce 1990. Nacvičila vždy několik skladeb na všech následujících sletech (XII. až XVI.) a sama v nich osobně cvičila. Kromě toho reprezentovala s dalšími kolínskými sestrami Československou a později Českou republiku na zahraničních sletech ve

Zleva náčelnice ČOS Anna Juříčková, Eva Svobodová, Jarina Žitná a Věra Pařízková v Tyršově domě v Praze

Vídni, Paříži, Helsinkách, Chicagu, Švýcarsku, na Kanárských ostrovech. Prostě bez Evy by Sokol nebyl Sokolem.

Dcera dr. Eva Hložková byla profesionální trenérkou československé reprezentace sportovní gymnastiky a pak působila 26 let na Technické univerzitě v Liberci. Co si od maminky odnesla především? „Silnou vůli, nic nevdávat, dotahovat věci do konce“.

Jak vidí Eva Svobodová budoucnost Sokola? „Ne růžově, protože covid zasáhl do naší činnosti ze všech stran a kluby by nás nejraději vytlačily. Ale my jsme nejstarší, máme za sebou vynikající tradici. Přezijeme“.

Evo, máme Tě moc rádi, děkujeme Ti za všechnu Tvoji práci pro nás – sokoly. Hodně zdraví, vydrž ještě hodně dlouho.

Hana Pitelková a Milan Kocourek,
členové Sokola Kolín
(M. K. je také členem Sokola Londýn)

Eva Svobodová (uprostřed) se starostkou ČOS Hanou Moučkovou a bratrem Josefem Zedníkem na předání ceny v Pečák

PÁN Z KOLÍNA

Když mi bylo deset let, na letním táboře v Pilníkově jsem se sprátelil s jedním hochem z bráchova oddílu. Neprojevoval se výbojně, nemluvil zprudka, a přesto u nás získával pozornost a určitou úctu. Byl hubený, vytáhlý, měl světlé vlasy a už i fousky a pohled trochu zasněný. Kápli jsme si do noty; tou byla historie a staré peníze. Bratr také vzpomíná, že uměl výborně kreslit.

Zjara 1987 jsme si začali vyměňovat dopisy (i když jsme nebydleli moc daleko od sebe) a v nich i ty mince. Na tábory už nejezdil, začal se učit na tatrováckém učilišti pro kolínskou Frigeru. Naše korespondence se pak stala jednostrannou a já to nesl ukřivděně. Netušil jsem, že sbírku dílem rozprodal, aby měl na jiné zájmy. Těm vévodila historie obecná, ale v ryzi praxi, těžké, chladné, palné, ano, ohnivě, podle zbroje, kterou se oháněl.

O prázdninách 1991 jsem dostal papíry na malý motocykl a podnikli jsme s bratrancem za mým kamarádem cestu. Tehdy jsem prvně viděl, co ho tenkrát, ba kdysi dávno, uchvátilo: meče, sekery, kyrysy, helmice. A co s nimi souvisí, především obrazivo – malované erby, vyšívané prapory, gotické písmo... Vše bylo neobyčejně zručně zrobené (a zdobené), přitom jen po domácku či dílensky; ostatně, v opravdových dějinách tomu nebylo jinak!

Pak jsme se vídali na rockových zábavách. Vlasy jsme měli delší, místo brnění „džízsky“ a pili jsme pivo. On ovšem tím válečnickým a rytířstvím žil dál. S partou stejných nadšenců pořádali bitvy na kolínském jízdárně a účastnili se těchto podniků, snad nepřeháním, po celé zemi. Odtud vešel do novodobých dějin Kolína a oboru vůbec. Tam ani tam jsem se já přímo nepohyboval, sešli jsme se zase po letech.

Zmínil tehdy své angažmá v kolínském muzeu, kam bezesporu svou duší a existenci – žel ne požadovaným vzděláním – patřil. Pro ten nedostatek angažmá i skončilo, myslím, že ke škodě obou stran.

Obyvatelé a návštěvníci druhdy královského města Kolína jeho letos „trčicetiletou válku“ sledují a znají. A prostřednictvím televize, filmu a samozřejmě internetu i všichni další. Já stál, možná paradoxně, neboť i mne historie pracovně a soukromě provází, opět jinde. Potkali jsme se letos po „uvolnění“ u hlavní pošty nad zastávkou. Ano, nenápadný chodec s placatou čepicí a brýlemi byl podle těch očí stále on. Vracel se z práce v ZPA, u řemesla zůstal. Vzal nás do svého království, založeného v boční síni Formánkova dvora. Nazval bych je Ráj pro bojovníky každého věku (stáří). Či lépe, pro milovníky jakéhokoli věku (století), od Keltů po vzor 1947. Popis obsahu, ba objemu té obdivuhodné sbírky,

v našich zemích jsou prý jen asi dvě takové, vydal by ne na stránku, ale celé číslo Zpravodaje. Což nechám na povolanějších, nejlépe tvůrci samém.

Zatím naposled jsme se pozdravili na té jízdárně. Že letošní jubilejní bitva měla menší ruchy, byloť působením nikdy nevyhlášeného, ale vždy platného zákona schválnosti (po té nákaze zvlášť). Jemu to na zásluhách o svéráznou, rozumí se svou a ráznou kulturu, nic neubralo.

Pán z Kolína, Miroslav Horáček rodem z Veltrub a na Jezeřanech, oslaví brzy abrahámoviny. Tu svou pouť plnou pŕetek – kdo je spočítá, kdo změří, kolik bylo starostí, ran, radosti a vítězství – shrnul v knize **Obrazy jedné historie**, právě vycházející. Míro, vše nejlepší do dalších let Tobě i družině!

Libor Jehlička

POHÁDKOVÉ VÁNOCE

Navzdory vládním opatřením se město Kolín a Městská hudba Františka Kmocha rozhodly koncert v divadle 10. prosince uspořádat! Hlediště divadla nebylo plné jako obvykle ani účinkující nebyli v plánovaném počtu, ale i tak byl koncert krásný. Jak jinak? Program složený z klasiky i vánočních a pohádkových písní převážně v nezaměnitelných aranžích Miloslava Bulína, skvělí sólisté, orchestr, který pod taktovkou svého uměleckého vedoucího dokáže zahrát skoro všechno, dobře zvládnutá organizace – nic nebránilo tomu, aby se koncert vydařil. Publiku se představila nová sólistka, profesionální sopranistka Jana Veberová, pěveckého partnera jí dělal mladý, nadaný Ondřej Benek, zazářila nejmladší sólistka Ester Hůlová,

žačka známé kolínské pěvkyně a učitelky ZUŠ Blanky Beranové, sólem na flétnu nadchla Jana Havlíková. Pěvecké sbory, byť oslabené o některé členy, které zasáhla covidová karanténa, zpívaly s chutí a krásně. Jejich sbormistryně Věra Chmelařová (Boni Bambini ZUŠ

Kolín) a Lenka Dvorníková a Alena Kratochvílová (sbor ZŠ Lipanská) na ně mohly být hrdé. Slovem doprovodil koncert moderátor TV Kolín Jan Navrátil. Květiny darovala jako vždy květinová síň Orchidea. V hledišti nechyběli představitelé města Kolína a tentokrát i vedení města Čáslavi, kteří i tímto způsobem poděkovali MhFK za podzimní koncert v čáslavském kostele. Koncertu se zúčastnili i tři senátoři, bývalí MUDr. Pavel Lebeda a Emilie Trísková a současný Pavel Kárník. Čas na Pohádkové Vánoce si udělal i bývalý starosta a budoucí ministr Vít Rakušan. Prostě – vánoční atmosféra bez koncertu Kmochovy hudby by nebyla to pravé.

*Hana Zrůstová
foto Lukáš Richter*

MILÉ DÁMY

Bylo to překvapivé setkání ve sklepení. V pohledech čtyř elegantních dam byla cítit naděje.

Nevím, jak dlouho tam byly zavřené. Celý ten příběh má určité aspekty detektivní zápletky. Kdysi se měly stát významným prvkem fasády budovy Městského divadla Kolín.

Kdosi je navrhl. Kdesi je vytvořil.

Pak cosí zasáhlo a způsobilo, že se na ambici zapomnělo a na fasádu divadla se nedostaly. Byly kdesi uloženy. Přežily. Pak se nějakou shodou událostí opět vynořily z mlhy zapomnění, která je pomalu začínala zahalovat.

Píši zde o čtyřech milých dámách, o sochách Múz pro Městské divadlo.

Vlastně si uvědomuji, že Múzy jsou vždy pojednány jako ženy. Není mi znám žádný pan Múza. Jde o ženský element v životě. Přinášet inspiraci je tedy výsadou žen. Antičtí Řekové vnímali jejich existenci zcela zásadně. Umělecká díla měla sice své autory, ale podstatou jejich vzniku byla božská inspirace, která přicházela prostřednictvím Múz.

Wikipedie říká: „Múzy... působí vždy blahodárně, přináší harmonii, pomáhají novým osadníkům najít klid a domov. K lidem jsou laskavé a příjemné, zejména k básníkům, hercům, pěvcům i dramatikům; ti všichni jsou jejich oblíbenci. Propůjčují jim posvěcení básnické a umění věštecké. Ovšem jenom do té doby, kdy je někdo urazí nebo se nad ně někdo začne povyšovat.“

Možná z těchto důvodů měly být umístěny na divadle.

Nestalo se tak. Proč? To zatím nevíme.

Fasáda budovy Městského divadla Kolín projde rekonstrukcí. Je čas začít uvažovat o tom, že dámy opustí svůj podzemní azyl a vrátí se tam, kam patří. Na divadlo nebo do divadla.

Musíme se o okolnostech jejich vzniku dozvědět více.

Musíme také nyní zhodnotit jejich technický stav a prověřit možnosti jejich umístění. Důležité je si také uvědomit, že nejsou kompletní. Určitě části jim chybí (části těla, drapérií, ruce, kousky atributů jako je lyra apod.). Pokud se nenajdou např. historické fotografie, které by dokumentovaly jejich originální vzhled, tak bychom se mohli dopustit fatálních chyb a umělecky dochovaná díla zničit. A to určitě nechceme. Pokud tedy nebude

Kresba: David Mateáško

„To, co se mi na sochách líbí, jsou jejich individuální výrazy ve tvářích. Každá je jiná. Každé stála modelem jiná žena, možná fyzicky, možná v myšlenkách autora. Každá nám chce něco říci. Některá vlídně, jiná důrazně a přísně,“ vysvětluje David Mateáško.

z různých důvodů možné, aby se staly součástí fasády, tak by se určitě měly stát součástí interiéru divadla. Patří k divadlu. A rozhodně jim nesluší být skryté někde v podzemí.

Jsou elegantní, krásné a plné myšlenek a inspirací. Pamatujme si. Není dobré je urazit. I když, dost možná, že už se tak stalo.

Jsou vysoké. Dalo by se říci, že vytáhly. To proto, že byly navrhovány pro pohled chodce zdola. Perspektiva je totiž mírně zdeformuje a snižuje.

Nevíme, kdo je navrhoval, ani to, jaké Múzy přesně zobrazují. Můžeme se jen domnívat. Jedna dáma drží torzo lyry. Zřejmě Erató. Múza milostné poezie zobrazovaná s lyrou. Nebo Terpsichoré. Múza tance. Další drží antickou divadelní masku. Možná Malpomené. Múza tragédie. Další dvě drží věnec z vavřínu, který byl zasvěcen všem Múzám.

Nevíme, proč nebyly na fasádu divadla umístěny. Třeba si to nakonec nepřál architekt Jindřich Freiwald, autor divadla, sám. Přeci jen se estetický pohled na architekturu v té době překotně vyvíjel a měnil. A kvalita současného architektonického vzhledu divadla je značná.

Je řada bílých míst v zajímavém příběhu těchto dam.

Proto prosím kohokoli z vás, kdo o původu a historii těchto soch čtyř Múz něco víte, ozvěte se. Kontakty na mne naleznete na webových stránkách města nebo napište na e-mail: david.mateasko@mukolin.cz.

Moc vám za ony čtyři dámy děkuji. Rádi bychom jejich detektivní příběh doplnili.

David Mateáško
architekt města Kolína

MIKULÁŠ PRO FÍDU

Poslední listopadový víkend roku 2017 se v klubovně fotbalové Sparty Kolín konal vánoční trh, jehož celý výtěžek putoval na konto malé Žanetky Hruškové, která trpí dětskou mozkovou obrnou. Jak už název napovídá, šlo převážně o vánoční dekorace, především ruční výroby, za velmi příznivé ceny. Jana Šínová, která se do organizace akce pustila, došla při vypočítání konečné sumy k příjemnému překvapení. Na další léčbu Žanetky se vydělalo 119 tisíc korun.

Taková částka tenkrát Janu Šínovou pobudila, že má smysl pokračovat dál. K Janě se brzy přidala Veronika Tobiášová a letos mají za sebou úspěšně už pátý ročník. Právě Veronika znala Filipa a jeho rodinu, kterým se rozhodly pomoci letos.

Pro organizátorky a velké množství dobrovolníků vánoční trh znamená hodiny a dny příprav a práce. Výrobky shromažďují v hlavně ve svém „sídle“ na bývalé fotbalové Jiskře. Stres, jestli všechno klapne, je pak naštěstí vždy vykoupený dobrým pocitem, že lidé chodí, nakupují a mají chuť pomoci někomu, kdo to potřebuje. Letos se tak ale málem nestalo.

Dva dny před zahájením prodeje vláda rozhodla o zrušení vánočních trhů. „Bylo mi do breku,“ říká Jana Šínová. „Měli jsme tu obsazená dvě patra, místnosti plné vytvořených ozdob, adventních věnců a jiných dekorací, a najednou by to mělo přijít vniveč? Chtěla bych proto velmi poděkovat všem, díky nimž akce nakonec vůbec mohla proběhnout. Konkrétně především paní místostarostce Ivete Mikšíkové, panu doktoru Milanu Janouškovi a lidem z Krajské hygienické stanice. A samozřejmě všem, kteří přišli a jakýmkoliv způsobem přispěli. A také těm, kteří plně respektovali všechna náhlá omezení.“

Foto: Ilona Suchá

Tradiční sortiment vánočního trhu. Letos organizátorky prodejem utržily 278 tisíc korun! Co se neprodalo, rozvily do nemocnice a domovů pro seniory.

Prodejní trh proběhl za přísných podmínek, např. do areálu Sparty Kolín, kde akce probíhala, směli jen lidé s certifikátem o očkování či prodělané nemoci. „Nikdo z nás za nastavené podmínky nemohl, přesto jsme si spoustu ošklivých slov vyslechly,“ vzpomíná Jana Šínová. Ale krátkodobý smutek a vyčerpání se naštěstí rychle přetavily v radost. Letošní charitativní prodej pro Fídu totiž trhl nový rekord, vybralo se neuvěřitelných 278 tisíc korun!

Trh a taky Mikuláš!

Kromě Jany a Veroniky se do pomoci zapojil také Tomáš Šulc, Janin syn. Pustil se do organizace souběžné akce – charitativního Mikuláše. Tomášovi je dnes dvacet let a studuje žurnalistiku v Olomouci. Když před pěti lety přišel za mámou s myšlenkou, že by se chtěl ještě více zapojit s pomocí nejen v rámci trhu, byl ještě gymnazista. S partou spolužáků z kolínského gymnázia vytvořili mikulášskou skupinu a rozhodli se nabízet občůzku u rodin s tím, že vše, co vyberou, darují na pomoc nějakému nemocnému dítěti.

První rok obešli třináct rodin. A měli úspěch. Další roky rodin přibýlo, a tak museli

Ženy s rúží Jana Šínová (vpravo) a Veronika Tobiášová jsou ty, za kterými stojí veškerá náročná organizace vánočního trhu. Na snímku jsou s rodinou Filipa.

rozšířit i své mikulášské party. Z gymnazistů se postupně stali vysokoškoláci a letos měl Tomáš trochu obavu, aby se dali dohromady. „Kamarádi byli různě rozeseti a covid situaci neulehčil. Už od srpna mi ale volali lidé, jestli budeme zase chodit, tak jsme do toho museli jít,“ řekl mi Tomáš Šulc a s úsměvem souhlasil, že se budou moci akce zúčastnit. „Dali jsme nakonec dohromady čtyři skupiny. Trochu jsem se bál, že pro ně nebudu mít dost adres, a začal jsem připravovat letáky do školek a škol. Ale než jsem je vytiskl, už jsme měli plno.“

Na zimu není čas

V sobotu 4. prosince odpoledne se restaurace na Jiskře mění v maskérnu. Z mladých slečen se stávají romantičtí andělé či rozpustilí čertice, z dlouhánů důstojní Mikuláši. Zaráží mě, proč čtvrtého prosince? Vždyť Mikuláš chodí pátého! Tomáš Šulc mi to vysvětluje: „Všichni přesouváme na koleje. Jiný den než v sobotu bychom to nezvládli. Malým dětem, za kterými chodíme, je to ale jedno, nemají pojem o datech.“

Zajímám se, kde si pořizují kostýmy. Něco si koupili, aby to nemuseli každý rok shánět, něco je vlastnoručně vyrobené, něco povypůjčované. Anděl Natálie Krupková prozrazuje, že její bílé šaty jsou ještě maminky, která je měla kdysi na svém věnečku. Před fotbalovým hřištěm pořizují společnou fotku a pak už se všichni skládají do aut. Je zima a jeden z andělů se raduje, že jejich vůz má vyhřívané sedačky. Zimu pak už ale nikdo nevnímá. Není čas, od této chvíle se dlouho nikdo nezastaví.

Strach i pochvala

Čtyři skupiny se rozjíždějí do padesáti rodin za více než devadesáti dětmi. Připojují se k té, jejíž trasa končí na sídlišti. Na rozdíl od doby před pandemií, kdy mohli čerti kolikrát nahanět děti přímo v bytech, dnes rodiče vodí děti ven. Dvnitř se bez ochranných pomůcek nesmí a nikdo nechce vidět anděla s respirátorem.

Obchůzka funguje podle předem dohodnutého scénáře. Dárky rodina připraví sama, při příchodu je nenápadně předá Mikulášovi a pak záleží na rodičích. Od některých andělů

Vlevo: Filip s maminkou Jitkou Krásnou a Tomášem Šulcem, který organizuje charitativního Mikuláše. Dobročinná akce vynesne finanční prostředky. Většina jde na léčbu, ale je potřeba taky plnit Filipovy sny a přání k Vánocům. A co si přeje? „Filip si přeje k Vánocům motorek k vozíku,“ říká jeho maminka. „V Týnci nad Labem pan Hurt, který opravuje auta, takové věci dělá. K vozíku se přidělají říditka s kolečkem, vznikne jakási koloběžka poháněná motorkem. Ten motorek to celé táhne a jezdí to samo. Takový je sen Filipka, aby se mohl sám ohybovat. Byli jsme to už vyzkoušet a svítily mu oči,“ vypráví Jitka Krásná. „Celé to stojí skoro devadesát tisíc, jsem šťastná, že díky pomoci lidí mu ho můžeme pod stromeček porádit.“

ví, za co povedeného má děti pochválit, jiní zase informují čerta, za co vyhubovat a jak důrazně, jestli se má spíš stáhnout, nebo naopak přitvrdit. Občas se některé dítě rozpláče tak, že se pekelníci raději vzdá, ale většinou rychle zafunguje pohlázení od anděla či Mikuláše a dárky za odříkané básničky.

Nejlíp je u mámy

Naše poslední štace je u dvou rodin v ulici Rimavské Soboty. Nejdřív výtahem sjíždějí dolů tatínkové s dárky. A také s penězi, které půjdou na pomoc Filipovi, stejně jako výdělek předvánočního trhu. U mikulášské pochůzky organizátoři stanovili cenu tři sta padesát korun za jednu návštěvu, ale řada lidí přispívá i víc. Vloni prý například paní Součková přispěla čtyřmi tisíci.

Pár minut po obou mužích vycházejí

maminky s dětmi. Dvě starší slečny, Terežka a Verunka, jsou dvojčata a je jim už sedm let. Jsou docela kurážné a básničky odříkávají bez velkého pobízení. Zato Andrejka, které teprve budou tři, se choulí u maminky a v očích má slzy. Anděl se jí snaží utěšit, ale moc to nepomáhá. Jediné bezpečné místo je mámina náruč. Nakonec se holčička přece jen osmělí a dokonce se s celou družinou nechá vyfotit. Slabé světlo pouliční lampy výsledku bohužel nepřeje.

Kolem devatenácté hodiny se všichni vracejí na Jiskru. Veškerý výtěžek putuje na jednu hromadu a po přepočítání je jasno – celkem se vybralo 25 660 korun! Radost je veliká.

„Jsme nadšení,“ komentuje výsledek Tomáš Šulc a opět zmiňuje paní Součkovou. „Letos přispěla pět tisíc. Patří jí za to naše velké díky, stejně jako nezávislé skupině v čele

s Ádou Skalickou, která chodila po Plaňanech. Rozhodli se, že svou vybranou částku přidají k té naší, a pro Fildu tak máme skoro o šest tisíc víc.“

Komu a proč?

Filda nebo také Fíďa, podle toho, kdo o něm mluví, se jmenuje Filip a nedávno mu bylo šestnáct. Veselý, společenský kluk, co má své sny a přání. Jenže většina z nich je ale těžko uskutečnitelná. „Narodil se jako zdravé dítě,“ říká jeho maminka Jitka Krásná. „Asi ve čtyřech měsících jsem si ale všimla, že nehýbe ručkama, jak by měl, a nehraje si s hračkami, jako to dělali jeho starší sourozenci. Doktorka mě ale odbyla, že Filípek je prostě líný a já hysterická matka. O tři měsíce později jsem si v jednom časopise přečetla článek, jak se chovají děti s mozkovou obrnou, a došlo mi, že by to

Nasednout do auta a jde se na to!

Poslední kontrola hříčů, než děti přijdou s malou dušičkou před dům

Tahle celá banda čertů, Mikulášů a andělů udělala radost u devadesáti jedna dětí. A díky všem rodinám, u kterých byli, vydělali pro Filipa téměř 26 tisíc korun. Jim samotným zbylo to nejcennější. Dobrý pocit. Nejenže společně pomáhají, ale i proto, že jako parta pořád drží pohromadě. A to není v dnešní době vůbec málo.

Foto: Hana Morová

Letošní mikulášská pochůzka se odehrávala z důvodu hygienických opatření venku. Strach z očí tříleté Andrejky nezmizel, ani když se držela anděla. Čerti, kterých se bála, byli pořád moc blízko.

Zastávka na Vinici u rodiny Tesařových. Maminka nám prozradila, že jsou rodina, která ctí tradice a charitativního Mikuláše zvou domů každý rok.

mohl být Filipův případ. U doktorů už jsem se odbýt nenechala, jenže po všech neurologických vyšetřeních, které diagnózu potvrdily, už bylo Filipovi deset měsíců. A s takto nemocnými dětmi, aby nezanikla jejich důležitá nervová centra, se musí cvičit a rehabilitovat do půl roku jejich věku. V tom období se dá hodně zachránit, což jsme bohužel propásli.“

Filip, kterému později diagnostikovali ještě spasticitu a epilepsii, nemá jednoduchý život. Navštěvuje speciální školu v Kutné

Hoře, má asistenta a zvláštní výuku, statečně se pere s nepřízní osudu. Vyrovnaná se životem je i jeho maminka, se kterou mluvím den po mikulášské obchůzce. „Nedokážu dopoledne sedět v kavárně jako jiné mámy a čekat, než mu výuka skončí. Potřebuju chodit do práce, upustit páru.“

Jitka si vydělává úklidem. Jak říká, uklízí lidem domečky. Práce ji baví a hlavně se dá skloubit s péčí o Filipa. Na otázku, jestli využívá nějakou finanční pomoc od nezisko-

vých organizací, vrtí hlavou. „Dostali jsme už nějaké sponzorské dary, ale pravidelně nedostáváme nic. Naštěstí zatím nemusím nikde chodit žádat, vždycky se najdou hodní lidé. Každý rok potkám někoho, kdo mi řekne: já ti pomůžu. Ale tolik peněz jako z téhle mikulášské a vánoční sbírky, kterou pro nás uspořádali, tolik se nám ještě nesešlo. Strašně moc děkujeme.“

Hana Morová

VYHAZOVAT PENÍZE Z OKNA? NIKDY!

Blíží se Vánoce, je čas bilancovat. Jak vidí uplynulý rok starosta Kolína? MICHAEL KAŠPAR (38) připomíná úspěchy a vysvětluje, co se nepodařilo. Co se ještě bude dít na Bartolomějském návrší? Jaká je kriminalita ve městě? V čem může být Kolín příkladem a kde se naopak poučí? Jaký bude příští rok? Z čeho mohou mít Koliňáci radost a jaká hrozí v budoucnu rizika?

Rok 2021 pomalu končí. Jaký podle vás byl?

Složité. Nejen že nás zasáhla pandemie, ale bylo složité i hospodaření. Když poslanci zrušili superhrubou mzdu, byl to obrovský zásah i do daní, které šly do městského rozpočtu. Najednou nám chybělo šedesát milionů a až do konce loňského roku jsme nevěděli, jak to bude možné nahradit. Nemohli jsme proto vypisovat tolik výběrových řízení, omezili jsme investice, opravili menší počet ulic. Nedošlo například na ulici Na Magistrále, začneme s ní až v lednu.

Když se ohlédnete, z čeho máte největší radost?

Pokud jde o investice? Jsem rád, že se podařilo dokončit některé z těch velkých, například sportovní halu nebo rekonstrukci parkánů u Bartoloměje. A další jsme zahájili, včetně kompletní rekonstrukce obřadní síně na kolínském hřbitově, která by měla skončit příští rok na jaře. Hodně mě také těší, že se podařilo bez problémů dostavět autobusové nádraží a domluvit se Správou železnic opravu jejich budov. Zbývá už jen podchod a parkovací dům, ten je zatím ve výhledu.

Zůstaňme ještě v přítomnosti...

Podařila se kanalizace v Zibohlavech a otevřeli jsme nový sportovní areál za Billou v Seiferťově ulici. Vzniklo tam multifunkční sportovní hřiště, běžecký ovál, fotbalové hřiště, dětské hřiště a venkovní posilovna. Pohnuly se také opravy zámku, Žerotínský palác už zvenku vypadá lépe než dřív. Dodělává se gymnázium a prostor před ním, už je hotová fasáda a bude i parčík kolem Masarykova pomníku. Příští rok revitalizujeme i vnitroblok školy a dostane také nové oplocení. A jedna moje velká radost zasluží zmínku, přestože jde o akce hotové už předloni. Pandemie využití na čas odsunula, ale letos už se konečně může do tříd, které jsme udělali na školách v Bezručově a Masarykově ulici, v Mnichovické a Kmochově. V prvním případě jde o nový pavilón mezi první a sedmou základní školou, škola v Mnichovické ulici dostala další patro a v Kmochově šlo o půdní vestavbu.

Kolik je nových tříd celkem?

Celkem jde o deset tříd, všechny s moderním vybavením pro technické – nebo jak se přesně říká – polytechnické vzdělávání. Mají tam různé stavebnice, počítače, roboty, vybavení

pro výuku počítačových dovedností, následchové pomůcky pro výuku cizích jazyků... Bonusem jsou i bezbariérové vstupy a výtahy, které předtím chyběly. Celkem všechno přišlo na šedesát milionů korun. Z rozpočtu jsme ale platili jen třetinu. Čtyřicet milionů jsme dostali jako dotaci.

Postup našich hokejistů do první ligy vám radost neudělal?

Jasně že ano. Teď je to radost, ale zpočátku to byla i starost. Postup si vynutil úpravy. Prostor pro VIP návštěvníky, rozšíření kamerového systému, oddělení sektorů pro domácí a pro fanoušky hostů... Naštěstí se všechno stihlo v termínu.

Vraťme se ještě k Bartolomějskému návrší. Zmínili jste ho jako dokončené, ale práce tam budou pokračovat. Co všechno ještě chybí?

Jde o interiéry. Tam přebírá štafetu od města církev, dostala na to od státu dotaci šedesát milionů. Kompletně se opraví varhany, chrám dostane nové osvětlení a nazvučení a bude se kompletně restaurovat veškerý mobiliář. Nejen v chrámu, ale i ve třech kaplích kolem.

Foto: Hana Morová

Cenu města Kolína za celoživotní přínos přijímá z rukou starosty Josef Čáslava

Foto: Hana Morová

Michael Kašpar je optimista. „Letošní rok byl složitý,“ říká, „ale věřím, že bude líp.“

Také se zrestauruje a zpřístupní krypta. A u hlavního vchodu vznikne zádveř, jako mají například v pražském Chrámu sv. Víta. I když Bartoloměj nebude zrovna otevřený, portálem proti zvonici pak bude možné vstoupit do prostoru uzavřeného mříží a nakouknout, jak interiér vypadá.

Co chystá města do budoucna?

Příští rok chceme udělat multifunkční sportovní hřiště v Zibohlavech, na to už máme peníze teď. Zvětšíme kapacitu mateřských školek. Nová třída přibude ve školce v Bezručově ulici a na Zálabí ve Štítného přibudou další dvě. Začne také kompletní rekonstrukce tělocvičny třetí základní školy, na ni už máme

dotaci. Vymění se palubovka, střecha, vznikne prakticky nová budova a její provoz bude výrazně úspornější. Připravujeme i rekonstrukci několika ulic. Po dlouhé době by se měla opravit například Královská cesta, ta je hodně rozbitá, potom už zmíněná ulice Na Magistrále. Opravíme také kanalizaci v ulici Prokopa Velikého a dočkají se i další ulice. K Veltrubům, Ke Sportovištím...

Kdy se dočká nešťastná Třídvorská?

Kompletní rekonstrukce Třídvorské ulice může začít, až konečně skončí oprava Nového mostu. Kraj jí sliboval už před několika lety, jenže nic nezařídil. Teď se ledy hnuly a dokončení je stanovené na září příštího roku.

Co je na seznamu ještě?

O dokončení okolí gymnázia už jsem mluvil. Doufám, že také dostaneme peníze a vysoutěžíme realizaci na náměstíčko za knihovnou. Jde o kompletní rekonstrukci přilehlé zahrady a prostoru směrem k Masarykovu mostu. Měli jsme to dělat už letos, ale přihlásila se jediná firma a s přestřelenou cenou, tak jsme soutěž zrušili. Do druhého výběrového řízení v době, kdy všechno zkomplikoval covid, se pak už nepřihlásil nikdo. Přesouváme to tedy na příští rok. Snad se přihlásí někdo rozumný.

A když ne?

Vyhazovat peníze z okna za předraženou práci nebudeme. Nikdy!

Foto: Stavba roku

Cena předsedy Senátu Parlamentu České republiky za Bartolomějské návrší v soutěži Stavba roku udělala Michaelu Kašparovi radost.

Vítání živé kultury zpátky do ulic města po covidovém sevržení. Úleva, byť možná trochu předčasná.

Foto: Hana Morová

Na parkáně za Michaelem Kašparem je kostnice. Před rekonstrukcí měla propadlou podlahu, teď už má i novou fasádu a potřebné péče se dočkala i kosterní výzdoba uvnitř.

Sportovní hala je dokončená, přibylo i parkoviště. Cesta k němu ovšem nové kapacitě moc neodpovídá...

Pracujeme na tom. Už máme řešení vysoutěžené a někdy do léta by mělo být hotové. Předně – protáhneme linku městské dopravy až ke sportovištím, aby se tam dostaly i děti, které tam rodiče nemohou dovézt autem. Místo křižovatky u atletického stadionu proto bude kruhový objezd, aby se tam mohl otočit autobus. A uzoučká silnička dál ke kurtům a sportovní hale, kde teď sotva projede auto jedním směrem, se rozšíří na dva pruhy. Po straně navíc přibude asi třicet parkovacích míst.

Tam, co jsou teď stromy?

Nešlo o les, byly to jen náletové akáty a ty už tam rok nejsou. Ve volném pruhu místo nich povede komunikace. Parkovací místa, která už se dotýkají lesa, budou na zatravnovacích dlaždicích.

Pojďme v inventuře k těm méně příjemným věcem. Jaký vývoj má v Kolíně kriminalita?

V celkovém součtu se ta čísla moc nezměnila. Pokles nějaký asi bude, ale nepatrný. Výrazná změna k lepšímu je ovšem v některých parametrech. Násilná trestná činnost, při níž někoho přepadnou, zmlátí, oloupí, ta už druhý rok klesá. Pro představu – z devětapadesáti případů v roce 2019 na pětadvacet vloni.

Letos mám zatím čísla jen do poloviny listopadu, ale pravděpodobně zase klesnou.

Když to na celku není moc znát, něčeho asi přibylo, že?

Přibylo drobné majetkové trestné činnosti. Vykradený sklep, ukradené kolo... Podle policie jde o celorepublikový trend s vazbou na protipandemická opatření.

Jak je na tom Kolín s dluhem?

To je naopak věc velmi příjemná. Z více než miliardy, která zbyla po našich předchůdcích, už zbyla jen necelá čtvrtina. Samozřejmě, i nadále bude mrzuté pokračovat ve splátkách, které nemusely být.

Když pomíneme nevypočitatelný vývoj pandemie, dělá vám při pomýšlení na příští rok vrásky ještě něco dalšího?

Většina věcí s důsledky covidu souvisí. Je nedostatek stavebního materiálu, navíc výrazně zdražil. Je i nedostatek pracovních sil, takže je těžké soutěžit nějaké veřejné zakázky. Připravujeme zatím hlavně jednodušší věci, dalo by se říci drobnosti. Například takzvaný malý zookoutek u psiho útulku. Měl by tam být výběh, kde budou ovce, kozy, možná lamy, taky slepice. A k tomu by tam bylo pro děti i nějaké poučení, co to je za zvířata. Paní ředitelka už připravuje povídání pro školy a školky, kde by řekla něco o jejich chovu.

Nehrozí kromě rizika nezvládnuté pandemie a složitého hospodaření i jiné nepříjemnosti?

Nějaké potíže určitě přijdou, život už je takový. Pořád jsou tu třeba důležité kauzy, o jejichž zdárném vyřešení ještě budeme muset bojovat.

Můžete je stručně připomenout?

Nejlépe je na tom spor o městské pozemky prodané pod cenou firmě Coss. Táhne se to přes deset let, soudy už uznaly, že šlo o korupci, někdejší místostarosta a poslanec ODS Pekárek si už dokonce odseděl trest. Poslední verdikt soudu zní, že pozemky patří stále městu, ale ještě zbývá zrušit zástavní břemeno, které na ně nový nabyvatel zřídil. Sice neprávem, jenže cesta práva může být dlouhá.

Zbývající kauzy jsou složitější?

Spíš není jasné, co bude. Při obraně proti zavezení břehů Sandberku odpadovým stavebním materiálem jsme na Ministerstvu životního prostředí uspěli, jenže firma Kamenolomy ČR ještě může podat přepracovaný návrh. Totéž může udělat firma Eurovia s návrhem na rozšíření asfaltovny. Tento postup zřejmě zvolí i České šterkopísky. Jejich záměr těžit písek v lesích na Jelenu jim už po našich protestech Ministerstvo životního prostředí vrátilo k přepracování. Námitky ale podala většina dotčených obcí, tak by to na ministerstvu měli vzít v potaz i ve druhém kole.

Foto: Hana Morová

Jedna z pravidelných schůzek starostů kolínského regionu. Probírají se nové dotační možnosti i novinky v legislativě a povinnostech, které z nich pro města a obce vyplývají.

Řekl jste, že z dotčených obcí je proti těžbě většina? Někomu to nevadí?

Zastupitelstvo Bělušic nedávno se záměrem vykácet les kupodivu souhlasilo. Společnost České štěrkopísky jim za to nabídla půl milionu a k tomu za každý rok těžby sto tisíc do obecní kasy. Proдали by les za dva a půl milionu! Nerozumím tomu. Podle mě je to plivnutí do tváře všem obyvatelům, kterým na okolní krajině záleží.

Je něco, co vám dělá starosti přímo v Kolíně?

Co by mohlo být lepší, je úklid města, spolupráce s firmou Ave. Ale abych byl spravedlivý, ani Ave nemůže za všechno. Někteří lidé nepořádek zbytečně přidělávají. Máme například perfektní síť sběrných dvorů, kam lze vozit bezplatně všechno, co nepatří nebo se nevejde do popelnic. Kutná hora má jeden, Poděbrady taky, okolní města na tom jsou podobně. My máme sběrných míst šest, nejvíc v celém kraji! A přesto se najdou lidé, kteří místo na sběrné místo dovezou ledničku, pračku nebo pohovku někam do lesa nebo ke kontejnerům na tříděný odpad. A my za zbytečný úklid platíme další peníze navíc.

Pojďme na závěr k příjemnějším otázkám. Třeba čím by se letos Kolín mohl ostatním městům pochlubit?

Když se vrátím k investicím, podařená hala a rekonstrukce Bartolomějského návrší se dočkaly velkého uznání i u odborníků.

V soutěži Stavba roku postoupily z krajského kola a v celorepublikovém klání se dostaly až do finále, kde Bartolomějské návrší vyhrálo Cenu předsedy Senátu PČR. A pokud jde o poměrování kvality služeb mezi českými městy, moc mě těší, že jsme nedávno vyhráli celorepublikovou soutěž Přívětivý úřad. Účastnili jsme se vícekrát, krajské kolo jsme vyhráli třikrát za sebou a pak se probojovali až do finále. Ale co si budeme povídat. Konečné třetí ani druhé místo přece jen nepotěší tak jako letošní zlatá medaile.

V minulých letech radnice zpříjemnila Kolíňákům život několika změnami, kterými se inspirovala i jiná města v republice. Víte, kolik jich celkem je?

To opravdu netuším. Asi dost. Systém parkování, který jsme zavedli jako první, už dnes funguje v Čáslavi, Benešově, Pardubicích... celkem ho využívá asi desítky měst. Kolínskou klíčenku zavedli v Děčíně, Mladé Boleslavi, v Písku... Tam dokonce okopírovali i naše prezentační materiály, jen místo Kolínská klíčenka je na nich Písecká klíčenka.

Vidíte i něco, v čem by se měl od nějakého jiného města poučit Kolín?

Určitě. V Brně se mi třeba líbí, jak řeší reklamu v historickém centru města. A mám už jejich souhlas, ať se tím inspiřujeme.

O co konkrétně jde?

Aby se vyhnuli svítícím fialovým neonům ve výloze nehtového studia a podobným výstřednostem, vypracovali v Brně manuál pro všechny historické objekty, jak by na nich měla reklama vypadat.

A to mohou majitelům těch objektů nařídít?

Nemohou podnikatele nutit, aby postupovali přesně podle jejich návodu, ale udělají mu zajímavou nabídku. Jsi v historickém centru města, bylo by dobré, abys respektoval tuhle barevnost, použil jako materiál dřevo a vývěsní štít udělal v rozumné velikosti. A my ti oplátkou přispějeme na polovinu nákladů nebo je odečteme z nájmu. Zní to trochu utopicky, že? Ale když pojedete do Brna, uvidíte, že to funguje.

Když to vezmeme z širšího hlediska, může něco fungovat lépe v celé republice? Máme za sebou volby, které rozhodly o nové politické reprezentaci. Co si od ní podle vás můžeme slibovat?

Snad se konečně zlepši spolupráce mezi městy a vládou. Těším se na větší vstřícnost a pochopení. Podstatnou roli teď v politice budou hrát starostové – lidé, kteří dobře vědí, jaké problémy obce a města mají. Znají je z praxe. Vědí, že je nutné je řešit, a často mohou i poradit, jak na to.

Jan Zvelebil

POZDRAV Z ČOKOLÁDOVÉ ZEMĚ

Chocoland je dnes nejznámějším zástupcem potravinářského průmyslu v Kolíně a významným českým výrobcem cukrovinek s širokým exportním záběrem. Chlazené kontejnery s pamlsky směřují z Kolína mimo jiné i do Kanady a USA, adventní čokoládové kalendáře vyrobené v Ovčárecké ulici koupíte i na Novém Zélandu. Dnešní zákazníci ovšem netuší, že Chocoland je dědicem voňavé potravinářské výroby, jejíž kořeny sahají až do 19. století.

Továrna na kávové náhražky vznikla na kolínském Zálabí roku 1894, do povědomí vstoupila pod názvem Cikorka. Vyráběla svou zdravou „kávu“ zejména z praženého a mletého kořene čekanky, která se v Čechách tehdy pěstovala v celých lánech. Ještě před první světovou válkou se zálabská továrna spolu s řadou filiálek prosadila v tehdejší monarchii jako jeden z nejúspěšnějších českých podniků svého druhu. V kredenci řádné hospodyňky nemohlo čtvrtkilové balení kolínské cikorky nebo žitovky chybět. Bezkofeinové kávoviny z domácí produkce byly pro spotřebitele dostupnou náhražkou kávy i v dalších dekádách. Od konce 40. let se kolínská továrna zařadila do koncernu Kávoviny, po znárodnění se stala jedním z deseti závodů národního podniku Kávoviny se sídlem v Pardubicích.

Po cikorce sója

Na éru cikorkovou navázala v padesátých letech éra sójová a v další dekádě již zálabská továrna disponovala největší kapacitou na zpracování sójových bobů pro lidskou výživu ve střední Evropě. Soja Kolín se jako součást Čokoládoven Praha specializovala právě na výrobky ze sójových bobů a další nečokoládové cukrovinky. Věhlas si získaly sójové suky, pomazánka Nugeta, alaburky a populární instantní kakao Granko.

Když v roce 1992 švýcarská firma Nestlé a francouzský koncern Group Danone společně privatizovaly Čokoládovny, došlo následně k prodeji závodu Soja Kolín. Koupila ho společnost Altis a v roce 2014 spojila svou

Takto se balily sójové a kokosové tyčinky v éře závodu Soja Kolín

budoucnost s lídrem na trhu sezónních čokoládových figurek – berounskou firmou Chocoland Beri. Ze spojení povstala dnešní akciová společnost Chocoland. Ta soustředila veškerou výrobu do Kolína a prosadila se jako přední výrobce a distributor cukrovinek a potravinářských polotovarů na českém a slovenském trhu.

Křičkova secese

Továrna na cukrovinky stojí na téměř trojúhelníkovém pozemku. Z jedné strany přiléhá k železniční trati na Nymburk, z druhé k Ovčárecké ulici a třetím sousedem je areál Fe-

rostavu. V areálu dnes stojí budovy různého stáří. Dobře rozpoznatelné jsou výrobní haly s červenými střechami z dob první republiky, dochovala se i starší secesní stavba s mascarony a reliéfním logem Cikorky ve štítu, kterou nechal zbudovat někdejší spoluzakladatel továrny, architekt Čeněk Křička.

Spojenecké nálety na konci války část areálu zpusťovaly, dnes je továrna z poloviny přestavěná. Jednou z dominant závodu je sójový mlýn z šedesátých let, dalšími jsou ocelové silo na sóju a administrativní budova z let osmdesátých. Displej na její střeše Zálábákům ukazuje přesný čas a teplotu vzduchu.

Stroj na výrobu čokoládových figurek Mikulášů v kolínském Chocolandu

Čokoládové ozdoby z kolínského Chocolandu určené k zavěšení na vánoční stromček

Cikorka – továrna na kávové náhražky v Kolíně na archivním snímku. Zdroj SOKA Kolín

Miliony tyčinek

Majiteli Chocolandu jsou Martin Ňuhlíček a Radim Hlaváček. V potravinářství jde o známá jména, v minulosti jim patřila společnost Hamé. Generální ředitel Mojmir Mocek dnes vede firmu s ročním obratem okolo 450 milionů korun.

V posledních letech Chocoland investuje zejména do technologií a nových strojů. „Jeden právě instalujeme, na začátku příštího roku čekáme další. Růst cen energií nás tlačí i k pořízení nezávislého zdroje horké páry k čištění techniky,“ vysvětluje marketingový ředitel Michal Habrdla.

Chocoland má okolo dvou set zaměstnanců, ale zažitá představa, že v továrně na cukrovinky pracují převážně ženy, není přesná. Ve výrobě totiž nechybí ani fyzicky náročnější úkony. V provozu najdeme chladicí a tvarovací linky, cukrářské stroje, varnu, pražírnu, mezi profesemi jsou kromě údržbářů a skladníků i mlynáři.

Za rok se v Kolíně vyrobí tisíce tun čokolády. Co do výrobního objemu ovšem vedou kokosové tyčinky, jejichž roční produkce jde do milionů. K neznámějším výrobkům patří tyčinky s názvy Jsem kokosová a Jsem Madam a jistě i liskoříšková pomazánka Crema. Obnovena byla i řada Dianella, která osloví zákazníky se zájmem o zdravější mlsání. Výrobky Dianella jsou totiž bez přidaného cukru a některé zcela bez cukru. Evergreenem pak je sójový suk, který se v Chocolandu vyrábí podle osvědčené receptury z padesátých let.

Kromě finálních výrobků se v Chocolandu vyrábějí ve velkém objemu i polotovary. Jejich sortiment má asi padesát položek, jde o různé náplňové krémy, polevy, dezertní a cukrářské hmoty, ale třeba i pražené jádroviny. Významnou součástí výroby zůstala sója. Kolínský

sójový mlýn s roční kapacitou 3 500 tun je i po letech stále největším ve střední Evropě. Produkuje vločky, drtě i plnotučné sójové mouky. Sója zde kromě mletí prochází i procesem odhořčení.

Sója a čokoláda jsou hlavními surovinami, které továrna zpracovává. Čokoládu nakupuje Chocoland od certifikovaných obchodníků a sóju mimo jiné i od moravských zemědělců.

Flapjacky na obzoru

O sledování trendů se stará vývojové oddělení Chocolandu, které ladí receptury i technologie. Běžná je například úprava složení výrobků, aby vyhověly poptávce po zdravějších cukrovinkách. Doplnují se oříšky i ovocné složky.

„Předpokládám, že nová tvarovací linka nám umožní víc s novinkami experimentovat. Trendy jsou nyní také flapjacky a další zdravé tyčinky, proto se chceme soustředit i na tuto oblast výroby,“ prozrazuje plány na rozšíření sortimentu Michal Habrdla.

Cukrovinky z Chocolandu lze nalézt ve velkých prodejních řetězcích, ale ne vždy je možné je rozpoznat. Například pro Lidl a Penny se v Kolíně vyrábějí sladkosti, které nesou jen privátní značky zmíněných supermarketů jako Náš kraj či Králova koruna.

Kolíňáci mají tu výhodu, že výrobky Chocolandu mohou nakupovat výhodně v podnikové prodejně v Ovčárecké ulici. Zákazníci zde najdou i zboží, které již nemůže do řetězců kvůli poškozeným obalům, ale i čokoládové či sójové zlomy.

Advent a vánoční čas patří ke sladkým obdobím roku. Není divu, že Chocoland aktuálně nabízí desítky výrobků s vánočními motivy, ať už to jsou kalendáře, čokoládové rybky a penízky, figurky Mikulášů, andělů a čertů, zlatých prasátek, zvonků, vánočních závěsných ozdob, podkov, vánočního želé, bonboniér i čokolád. Těžko si jen představit, kolik lidí na celém světě bude mít v tento čas na jazyku chutě z Kolína.

Vladimír Sládek

Chocoland, nejvoňavější továrna na kolínském Zálabí

Foto: Hana Morová

Historické dveře na radnici jsou zpět po komplexním odborném restaurování. Originální dveře pochází z roku 1900, byly navrženy v neorenesančním stylu. Povrch byl po více než 120 letech degradován, řezby byly popraskané, některé fragmenty chyběly. Byly sejmuty starší povrchové nátěry, poškozené části dveří byly doplněny dubovým dřevem, praskliny ve výplních opraveny, po celoplošném vyběroušení povrch napuštěn přípravkem proti dřevokazům, namořen, celoplošně impregnován a natřen krycí vrstvou.

Foto: Míra Lachec

Na Masarykově mostě proběhla kompletní výměna stávajících světel, která přinesla nové spodní nasvětlení mostu. Most se tak stal další noční nasvětlenou dominantou města Kolína.

Foto: Hana Morová

Kolínská automobilka předala vozidla radnici, městské policii a zdravotníkům.

Jedná se celkem o šest automobilů, z toho čtyři městské policii, dva městu Kolín a jeden záchranné službě. Na Karlově náměstí se slavnostně předávala čtyři, další dva vozy jsou ještě ve výrobě. Vozy jsou speciálně upravené, nové zásahové speciály zdravotníci a městští policisté nasadí do služby již na přelomu roku. Hybridní Toyota RAV4 se stane výjezdovým vozem lékařů Zdravotnické záchranné služby, flotilu městské policie obohatí opět hybridní Toyota Corolla TS a model Toyota Proace City Verso. Vozový park městského úřadu rozšíří hybridní Toyota Camry. Toyota bude hradit leasing, opravy, na organizacích bude jen benzín a nafta. Zápůjčka je domluvena prozatím do roku 2025.

Místostarostka Iveta Mikšíková poděkovala v obřadní síni radnice vedení ZŠ Mnichovická a paní učitelce Markétě Rosenkrancové. Pod její záštitou na škole vznikl školní film „O drakovi z Kolína“, který na Mezinárodním filmovém festivalu FEBIOFEST v Praze vyhrál kategorii školních filmů. Snímek byl natočený právě žáky 5. ZŠ Kolín (na fotografii vpravo). Při této příležitosti si žáci zkusili i vlastní natáčení školní televize TV5 a uskutečnili s paní místostarostkou interview. Poděkování patří také paní učitelce Martině Hořejšové, která je na škole koordinátorkou mezinárodních projektů. Hned v září eTwinningové projekty s názvy ADVENTUROUS LEARNERS a STEAM BOOK CLUB dosáhly na mezinárodní standard kvality a bylo jim uděleno ocenění QUALITY LABEL (národní cena).

V obřadní síni jsme také přivítali příslušníky aktivních záloh ozbrojených sil České republiky, kteří mají trvalý pobyt ve městě Kolíně. Ti byli slavnostně oceněni za svou činnost, kterou vykonávají nezištně ve svém volném čase. Oceněno bylo jedenáct mužů a také jedna žena, Michaela Kubínová. Z rukou starosty obdrželi pamětní listy a pamětní mince (nově nominovaní příslušníci) a řadu benefitů, jako průkaz do kolínské MHD, členství v Městské knihovně, permanentku do Vodního světa aj.

MĚSTO SE NEVZDÁ

„Po těch nejlepších věcech v životě jseš buď závislá, nebo tlustá, nebo těhotná,“ povzddechla si svého času jistá dívka před koncem své povinné školní docházky. Bohužel, udělala to písemně, na bílou plochu objektu zhotoveného podle návrhu výtvarníka Jana Kubíčka, kolínského rodáka, umělce uznávaného v tuzemsku i zahraničí. S dalšími vzkazy a výkřiky se připojili i její spolužáci – alespoň se tak hrdě prezentovali. A nebyli ani první, ani poslední.

Objekt vznikl pod taktovkou známého architekta Zdeňka Fránka. Na Husově náměstí stojí od léta 2016 a během následujících let ho nejrůznější rozjívenci zaneřádili malůvkami a nápisy všeho druhu. Město se už před více než třemi lety rozhodlo objekt očistit a dát mu lépe omyvatelný povrch, ale řešení se vleкло. Problém se nejprve „ztratil“ díky zmatku v otázce, který odbor města – správa majetku, nebo kultura – má mít úkol na starost. A pak se přidaly vážnější komplikace. „Měli jsme na to odbornou firmu, ale ta odstoupila, nepodařilo se jí plochy očistit,“ vzpomíná Kateřina Klérová z Odboru správy městského majetku. Záměr přetřít objekt znovu a ošetřit ho nátěrem s nanočásticemi se ukázal jako nespílitelný také pro další z vytipovaných firem. Ta nabídla jen částečné řešení a bez záruky za plnou funkčnost.

Nové barvy se bohužel liší od těch původních a nátěr odpadá. Město práci reklamuje.

Nakonec se přece jen našla firma, která zakázku od města přijala. Ve splnění zakázky jí dlouho bránily překážky způsobené pandemií, ale minulý měsíc dílo konečně prokouklo. Bohužel, ani teď na něj není ideální pohled. Neodpovídají původní odstíny barev, a navíc se nový nátěr začal rychle loupat. „Práci jsme samozřejmě reklamovali,“ komentuje výsledek Ing. Jan Kokeš, vedoucí zmíněného odboru. „Nápravu nelze úspěchat, zima kvalitě nátěru nepřeje. Ale máme už slib, že na jaře dostane objekt odpovídající barevnost a kvalitní anti-graffiti úpravu, jakou si zaslouží.“

Zhotovení objektu s názvem Dislokace zaplatil městu jeden ze sběratelů Kubíčkovy díla a stálo ho to přibližně šestimístnou sumu. Levně

Objekt Jana Kubíčka na Husově náměstí konečně dostal nový kabát

nebylo ani jeho umístění, které platilo město. Svým způsobem jde o unikát. Kubíčkovy fotografie, grafiky, kresby a hlavně obrazy jsou zastoupeny v řadě tuzemských i zahraničních galerií a soukromých sbírek. Objekt na Husově náměstí je ovšem umělcovým prvním a jediným odkazem realizovaným ve veřejném prostoru. Ten k němu zatím nebyl moc přívětivý, město proto chystá na jeho ochranu před vandaly kamerový dohled. Kromě uvedení do původního stavu se dílo také dočká večerního nasvícení a informační tabule s podrobnostmi o tvorbě zesnulého umělce.

LÉTAJÍCÍ KRYSY

„Stojí nás to velké peníze. Holubi nám likvidují střechy a fasády, ucpávají dešťové svody. Ročně z jednoho domu odstraníme šestnáct pytlů holubiho trusu, častěji musíme najímat plošinu k čištění žlabů a fasády...“ Takové hlasy se ozývají od majitelů či správců domů na Karlově náměstí. Za jejich stesky je nevyhnutelná otázka: Mohla by radnice v boji proti holubům, přezdívaným též létající krysy, dělat něco víc?

Regulace holubů chrání majetek a především zdraví Kolíňáků. Radnici stojí tři až pět set tisíc ročně.

Odbor správy bytových a nebytových prostor MěÚ v Kolíně, který se populace zdivočelých holubů v Kolíně snaží regulovat, má jasno. Divocí holubi se musejí regulovat pravidelně, a to nejen v centru města, ale i na předměstích. Do regulace holubiho hejn radnice investuje ročně statisíce korun. Na podzim a v zimě jsou prováděny odchyty do klecí na střechách bytových domů či továren, a některé z klecí město operativně stěhuje do nově vytipovaných míst. „Nové místo pro klec bylo loni nalezeno na střeše muzea na Karlově náměstí a odchyt se zde daří výborně,“ říká vedoucí odboru Josef Michalčík.

Počty holubů ve městě se nikdy nepodaří snížit na nulu, ale důležité je alespoň regulovat. Na dokonalý způsob likvidace zdivočelých ptáků zatím nikdo nepřišel, každý však může přispět svou troškou do mlýna – město pravidelnými odchty, majitelé nemovitostí tím, že umožní instalaci klecových zařízení na náklady města a občané svými tipy na místa, kde se holubi shromažďují přes noc. Užitek z toho pak mají všichni.

red.

GRUNTECKÉ KRYPTOGRAMY

Kryptogram je krátký zašifrovaný text, sdělení, které nemá být na první pohled zřejmé nebo každému srozumitelné. Setkáváme se s nimi již od dob starého Egypta a určeny byly vždy jen pro zasvěcenou skupinu osob. Nedaleko Kolína, v malé, kdysi hornické osadě Grunta, stojí jeden z nejzajímavějších kostelů českého venkova. Udivuje nejen svou okázalostí a velikostí, ale také vnitřní výmalbou, která v sobě ukrývá na první pohled nerozluštitelné vzkazy.

Původní svatostánek zde v průběhu 2. pol. 13. století postavili cisterciáci ze Sedleckého kláštera, v 16. století pak byly jeho patrony zemané Libeničtí z Vrchovišť, sídlící na tvrzi v sousedních Libenicích, kteří v něm byli i pohřbíváni. Po ukončení těžby stříbra ale kostel postupně chátral, v roce 1816 proto musel být až na věž zbořen. K samostatně stojící věži byla o několik let později přistavěna jednoduchá loď a takto kostel sloužil věřícím dalších necelých sto let. Z podnětu faráře Jana Sklenáře byla nevyhovující stavba na počátku 20. století do základů zbořena a na takto uvolněném místě byl v letech 1905 – 1908 postaven dnešní velkolepý chrám v novorománském stylu.

Autory projektu jsou Rudolf a Jaroslav Vomáčkovi, samotné stavby se ujal kolínský stavitel Jan Sklenář. V okolí se mylně traduje, že stavbu financoval tehdejší světský patron stavby, houslový virtuos Jan Kubelík, pobývajícím na svém zámku v Býchorech. Pravda je ale taková, že stavba byla financována velkostatkem Kolín a bohatým záduším kostela.

Postaven byl z hořického pískovce jako jakási ideální varianta románského chrámu v podobě trojlodní baziliky s dvojicí vysokých věží v západním průčelí a polokruhovou apsidou na východní straně.

Velmi hodnotná je vnitřní výmalba kostela, se kterou nebylo původně vůbec počítáno. Provedena byla dodatečně z iniciativy biskupa Josefa Doubravy v roce 1912 akademickými malíři Františkem a Marií Urbanovými. Ti zde za pouhé tři měsíce vytvořili dílo inspirované dílem Alfonse Muchy, které nemá v podobném rozsahu ve venkovském prostředí České republiky srovnání. Nejzajímavější jsou obrazy na stěnách presbytáře, Klanění mudrců Svaté rodině a Narození Ježíše v Betlémě. Ve spodní části jsou totiž oba doplněné tajemným kryptogramem, který při správném čtení obsahuje vždy jeden verš z evangelií podle Matouše a Lukáše. Není snadné je rozluštit, protože malíři nám zde před sto lety zanechali velmi povedený hlavolam. Můžete to ale také sami zkusit, stačí vždy na počátku textu rozpoznat písmeno A a zbytek věty začne z barevně

změti čar jako zázrakem sám vystupovat. Od manželů Urbanových jsou i barevné secesní vitráže v oknech presbytáře, severní okno s obrazem Zvěstování Páně věnoval patron kostela Jan Kubelík a jižní okno kolínský stavitel Jan Sklenář. Jednotné vnitřní secesní zařízení je současné se stavbou a zhotoveno bylo podle návrhu Jana Kastnera a Kamila Hilberta. Ze starého kostela se dochoval pouze zvon v severní věži z let 1480–1500, pravděpodobně od zvonáře Ondřeje Ptáčka z Kutné Hory, a tři vynikající renesanční náhrobníky Libenických z Vrchovišť, druhotně umístěné v předsíni kostela. Na jaře roku 2022 bude kostel na asi dva až tři roky uzavřen, protože musí být provedeno zajištění poškozených základů a restaurace výmalby na popraskaných stěnách. Do té doby si mohou zájemci domluvit prohlídku s panem Lubomírem Krátkým na e-mailu krat.lub@seznam.cz.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

„Zajímavostí našeho kostela je také to, že na něm jako kamenický učeň pracoval pozdější prezident Antonín Zápotocký,“ dodává s úsměvem místní patriot a učitel kolínského gymnázia Lubomír Krátký.

Z MĚSTSKÉ KNIHOVNY

Sportování v Kolíně

27. listopadu proběhla ve výstavním sále Městské knihovny Kolín vernisáž výstavy vítězných soutěžních prací 13. ročníku výtvarné soutěže Sportování v Kolíně. Vítězné práce si můžete prohlédnout do 30. prosince .

Kategorie: předškoláci

1. místo
Štěpán Šmejkal – MŠ Legerova
2. místo
Dan Kayser – MŠ Bachmačská
3. místo
Laura Hofmanová – MŠ Jeronýmova

Kategorie: 1.–2. třída ZŠ

1. místo
Viktorie Nádvorníková – 7. ZŠ
2. místo
Šárka Vycudilíková – 7. ZŠ
3. místo
Amálie Chocholová – 7. ZŠ

Kategorie: 3.–4. třída ZŠ

1. místo
Liliana Sarauerová – 7. ZŠ
2. místo
Lucie Vaňková – 7. ZŠ
Ema Luzarová – 7. ZŠ
3. místo
Denisa Slavíková – ZŠ Veltruby
Dominika Prášilová – ZŠ Sendražice

Kategorie: 5.–6. třída ZŠ

1. místo
Anna Zvolenská – 7. ZŠ
2. místo
Viktorie Sedláčková – 4. ZŠ
Michaela Bartošová – 4. ZŠ

3. místo
Nela Teplá – 4. ZŠ
Laura Škotová – 7. ZŠ

Kategorie: 7.–9. třída ZŠ

1. místo
Lucie Marešová – Gymnázium Kolín
2. místo
Linda Biblekajová – 4. ZŠ
Zuzana Brátová – 4. ZŠ
3. místo
Nikola Šveřepová – 7. ZŠ
Natálie Sedláčková – 4. ZŠ

Kategorie: střední školy a učiliště

1. místo
Pavčina Forštová – Gymnázium Kolín
2. místo
Anežka Čáslavová – Gymnázium Kolín
3. místo
Eliška Švejdová – Gymnázium Kolín

Kolektivní práce

1. místo
7. oddělení ŠD 1. ZŠ

Zvláštní ocenění

- Jaroslava Fialová – 1. ZŠ

Macharovo pero

1. 12. proběhlo za účasti starosty města Michaela Kašpara a senátora Pavla Kárníka slavnostní předání cen vítězům 16. ročníku literární soutěže Macharovo pero. Večerem provázela předsedkyně poroty Irena Fuchsová. Oceněným srdečně blahopřejeme a všem ostatním děkujeme za účast.

1. kategorie (1. – 5. ročník ZŠ)

1. Kateřina Nezmeškalová – 1. ZŠ
2. Tereza Procházková – 1. ZŠ
3. Jiří Mensatoris – 5. ZŠ

2. kategorie (6. – 9. ročník ZŠ)

1. Antonín Štus – 4. ZŠ
2. Anežka Filusová – 4. ZŠ
3. Ema Kulhavá – 4. ZŠ
3. Adam Buřič – 3. ZŠ

3. kategorie (učiliště, střední a vysoké školy)

1. Nela Bížová – Gymnázium Kolín
2. Tereza Cabrnchová – Gymnázium Kutná Hora
3. Jana Procházková – SZŠ Kolín

Cena MSD

- Kristýna Svobodová – ZŠ Starý Kolín

Cena ředitelky knihovny

- Klára Lubinová – Gymnázium Kolín

Cena předsedkyně poroty

- Hlib Petryčenko – 4. ZŠ

Vánoční provoz Městské knihovny

27. 12. 8–16 h
28. 12. zavřeno
29. 12. 8–18 h
30. 12. 8–16 h
31. 12. zavřeno

Všem svým čtenářům přejeme klidné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce.

Libuše Vodičková

Městská knihovna pravidelně organizuje umělecké soutěže pro děti z kolínských škol. Tradiční akcí je literární soutěž Macharovo pero. Tématem, s nímž se psavci museli tentokrát popasovat, bylo „Co mi dal nebo vzal uplynulý rok“. „Z prací šel smutek, ale i zajímavá zjištění v tom, že školáci v naprosté většině chtěli chodit do školy a potkávat se s kamarády. Dokonce se jim stýskalo i po učitelích. Ale psali i o tom, že najednou měli čas na rodinu, sourozence či domácí zvířata,“ shrnula už před slavnostním večerem předsedkyně poroty Irena Fuchsová. Vítězové Macharova pera jsou na snímku vpravo. Vlevo ukázky z výtvarné soutěže Sportování v Kolíně.

DO MODRÉ SOVY ZA POEZIÍ

Do příjemného prostředí knihkupectví Modrá sova v Kutnohorské ulici se budete moci ve středu 19. ledna nejen vydat za zajímavými knížkami, ale přímo v prostorách tohoto malebného obchodu dostanete možnost potkat se s autorem jedné z knížek, která v Modré sově nechybí na poličkách.

Foto: archiv Tomáš Pavlík

Třetí lednovou středu bude příležitost zaposlouchat se do veršů z básnické sbírky „Cesta od Eurydiké“ kolínského autora Tomáše Pavlíka. Na setkání se bude kniha nejen podepisovat, ale zároveň dojde i ke čtení básní v podání herce Františka Kreuzmanna. Dlouholetého člena spolku Kašpar je možné si vybavit ze seriálů Vyprávěj, Ulice, Specialisté nebo Četnické humoresky. Pamětníci jistě vzpomenou na slavný seriál z vojenského prostředí Chlapci a chlapi.

Tomáš Pavlík má s literaturou bohaté zkušenosti díky svému dlouholetému angažmá u Festivalu spisovatelů Praha, kde zajišťoval autorská čtení a setkávání českých čtenářů se světovými spisovateli, jako jsou Salman Rushdie, William Styron nebo Margaret Atwoodová. Z českých tvůrců se festivalu účastnili například Arnošt Lustig, Vladimír Páral nebo Michal Viewegh. Bude prostor povídat si nejen o aktuální nabídce, ale také například o tom, jací jsou slavní spisovatelé ve svém soukromém životě.

Knihkupectví Modrá sova naleznete v Kutnohorské ulici, kousek od náměstí

Pavlík je ale známý i jako autor divadelních her. Byl podepsán například pod představením Krása z Moulin Rouge v hlavní roli s Janem Po-tměšilem, který ztvárnil smutný i veselý příběh z konce života francouzského malíře 19. století Henriho Toulouse-Lautreca.

red.

The advertisement features a colorful illustration of autumn leaves in shades of green, yellow, and red, with a large blue spiral in the center. The text 'PF 2022' is written in a stylized font at the bottom left. On the right, a quote from Stephen King reads: „Dobré knihy neprozradí všechna svá tajemství najednou.“ – Stephen King –. Below the quote is the logo of the Městská knihovna Kolín, which consists of a stylized 'K' with a crown on top. At the bottom right, the text says: Ať se máme všichni na co těšit celý rok!

VĚČNÝ BRUSLAŘ

Vojtěch Veselý

* 19. 4. 1885 Kolín

† 7. 12. 1971 Kolín

Vojtěch Veselý se spolu s manželkou Libuší zařadil mezi výrazné osobnosti počátků krasobruslařského sportu v českých zemích. Manželé se ve 20. a začátkem 30. let vypracovali na nejlepší krasobruslařskou sportovní dvojici v Československu.

Vojtěch se narodil v rodině učitele Václava Veselého a jeho manželky Anastázie Možíšové. Otec Václav Veselý po příchodu do Kolína v roce 1859 vyučoval na několika kolínských školách. Jako pedagog se zapojil do osvětového úsilí, napsal např. prvního kolínského průvodce „*Stručný popis královského města Kolína nad Labem*“ (1869). V závěru své učitelské činnosti byl jmenován řídícím učitelem na smíšené obecné škole „u kostelíčka“ na Zálabí.

Vojtěch studoval na kolínském gymnáziu, které absolvoval v roce 1904. V době studií ho nalezneme mezi finančními dárci Matice české, společnosti zabývající se podporou a šířením české literatury. Patrně v této době si mohl oblíbit i bruslařský sport. V Kolíně se ke konci 19. stol. bruslilo na městské straně Labe před tzv. Knirschovou loukou, tj. při břehu před Novým mostem. Později se také užívalo další kluziště na opačné straně proti proudu Labe na tzv. Měkovině za cukrovarem dědiců rytíře Horského, který stával v areálu dnešní elektrárny.

Manželé Libuše a Vojtěch Veselí. Nedatováno

Průkazka Vojtěcha Veselého ze II. zimních olympijských her ve švýcarském Svatém Mořici, 1928

Po ukončení vysokoškolských studií se Vojtěch stal podle otcova vzoru pedagogem a vyučoval na několika středních školách chemii, fyziku a zeměpis. Doložen je na reálném gymnáziu v Mladé Boleslavi (do r. 1912), Novém Bydžově (1912–1919), Nové Pace (1919–1924) a pak na kolínském gymnáziu, kde s přerušením během německé okupace učil do roku 1951. V almanachu ke stoletému výročí zdejšího gymnázia je drsně charakterizován: „*Byl přísný, neúprosný, studený, uzavřený, ale něčemu nás naučil, měli jsme všichni z něho strach.*“ Svou budoucí manželku Libuši Fridrichovou poznal po při-

chodu na gymnázium v Novém Bydžově, kde tehdy navštěvovala jako privatistka druhý ročník. Odmaturovala v červnu roku 1919 a již v listopadu se konala v Praze jejich svatba. Možná z tohoto důvodu Vojtěch Veselý na konci léta přešel z Nového Bydžova na gymnázium v Nové Pace.

Mladé manželé spojoval velký společný zájem – krasobruslení. V páru začali jezdit asi až po svatbě. Poprvé závodně vystoupili roku 1921 na závodech SK Slavie a jako pár se umístili na čtvrtém místě. Nejdříve startovali za AFK Kolín a pak za pražské sportovní kluby. V Československu se potýkali s velkými problémy při tréninku i vlastních soutěžích, neboť první zimní stadion s umělou ledovou plochou byl v Praze postaven až v roce 1931. Veselí jezdili na vlastní náklady trénovat na Štrbské Pleso nebo do Vídně. Titul mistrů Československa ve sportovních dvojicích se jim dařilo udržet v letech 1922 až 1934. Výjimkou byl rok 1929 – pro těhotenství Libuše – a rok 1931, kdy titul získali manželé Hoppeovi. V některých letech se však mistrovství republiky pro špatné ledové podmínky nekonalo. V roce 1928 se zúčastnili zimních olympijských her ve Svatém Mořici, kde obsadili dvanácté místo. Libuše Veselá také soutěžila v kategorii žen (1926–1933 mistryně ČSR).

Závodní kariéru ukončili manželé Veselí v roce 1934, ale i nadále předváděli své krasobruslařské umění na exhibičních vystoupeních a působili jako mezinárodní rozhodčí. Vojtěch Veselý bruslil až do pozdního věku.

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D

Bruslení na Labi. Pohlednici vydalo knihkupectví Františka Šindelíře před r. 1900. Regionální muzeum Kolín

GRANÁTNÍK Z PROTETIKY

Granátník nemusel být jen voják, vrhač granátů. Mohl to být, tak jako členové kolínského cechu granátníků, brusič temně rudých kamínků. Podobně je „granátníkem“ sběratel **Zdeněk Běhal (68)**. Jeho dlouhý a koncentrovaný zájem o granáty mu mezi jinými znalci v oboru získal jisté renomé. Do časopisu *Minerál* o nich napsal desítky článků, do monografie gemologa Radka Hanuse „Český granát“ přispěl kapitolou o granátech na Kolínsku. Za minerály vyráží nejen na české lokality, ale hledal je i v Alpách, Kalábrii, Andalusii či v Norsku.

Vyrůstal ve Zruči nad Sázavou, kreativní mladá léta strávil v Praze. V 70. a 80. letech vedl pantomimickou skupinu *Mimóza*. Ta se později, v živém proudu tradic nezatížených poetiky, osvědčila jako součást tzv. Pražské pětky. Z *Mimózy* se Běhal zná s Davidem Vávrou, Tomášem Vorlem a dalšími vůdčími postavami nastupující divadelní generace. Do Japonska a na další zahraniční štace však odjela *Mimóza* hrát Běhalův repertoár už bez něj. Dohnaly ho rodičovské závazky. Proto se Běhalovi z metropole odstěhovali na venkov, do Horního Jelení, kde mu jako absolventovi Střední průmyslové školy kožařské ve Zlíně nabídli odpovídající práci i byt.

V Kolíně bydlí od roku 1990. V prvních letech žili se svými dvěma dětmi na kolínském zámku, kde město tehdy ještě pronajímalo byty. „*Kolín a jeho historie mě zaujaly hned. Však jme domů chodili po prošlapaném schodišti pod renesanční hřebínkovou klenbou a měli jme vyhlídku na zámecké nádvoří.*“

Zdeněk Běhal při rýžování zlata v Hall Creeku v Britské Kolumbii

V porevolučním městě nadšeném z nových možností se stal členem Klubu královského města Kolína, byl součástí kulturního dění kolem Malé galerie Na Hradbách, stál u zrodu kolínského festivalu pantomimy. Dramaturgie *Mimoriálu* později, už pod názvem *Gasparáda*, uhnula spíše k pouličnímu divadlu. Ten posun se mu moc nelíbil, ale klasická pantomima se

Zdeněk Běhal s největším kouskem své sbírky. Tento granát druhu almandin pochází z Indie a váží 2,1 kg. V jeho sbírce jsou ovšem i krystalky granátu, které je možné vidět jen pod elektronovým mikroskopem.

již trochu přežila, vše se vyvíjí, objevují se překvapivé momenty. „*Hvězda posledního ročníku Gasparády, francouzský mim Benoit Turjman, mě opravdu nadchl.*“

Zdeněk Běhal se žije jako ortopedický protetik. Svou malou provozovnu má ve stínu kostela sv. Víta na Zálabí. V tomto oboru je v širším okolí jediný, a tak za ním s žádankami od lékařů jezdí také lidé z Kutnohorska a Nymburska. Pro ortopedickou obuv, nejčastěji však pro speciální vložky do bot. Během dlouhých let měl možnost sledovat, jak se potíže jeho klientů mění.

„*Kdysi byly docela časté „fotbalové nohy“ (do O), dnes bývají nohy velmi často plochobočené (do X) a počet plochých nohou u dětí strmě vzrostl. Pamatuji, jaké zdravotní parametry měla dětská obuv vyráběná v Sázavanu ve Zruči, a k ní se dnešní boty z dovozu kvalitativně příliš neblíží,*“ vzpomíná živnostník v bílém plášti na zašlé časy, kdy klenby chodidel bývávaly mnohem lépe vyvinuté.

Zatímco pantomima je pro něj minulostí a protetika obživou, jeho srdce bije pro mineralogii. Zájem o nerosty se u něj probudil před půl stoletím v Českém středohoří, kdy v polích poprvé spatřil, jak z hlíny mrkají rudé oči granátů. Dobře si na ten pocit pamatuje. Od té doby ho minerály drží. Díky cestování, literatuře a studiu se z něj stal zkušený sběratel. Skoro z každé ze svých cest přivážel domů nějaké zajímavé minerály a horniny, jeho batoh někdy vážil i třicet kilo, někdy naplnil kamením i kufr auta.

Když jeho sbírka narostla do neúnosného objemu a váhy, rozhodl se, tak jako mnozí, pro úzkou specializaci. „*Sbírám už jenom granáty. Prostě je mám rád a na Kolínsku jsou tradičním kamenem.*“ Granátů existuje víc než patnáct druhů, od almandinu, přes pyrop a spessar-

tin třeba po grosulár, kalderit, hibschit..., vše v různých odrůdách a varietách. Dají se nalézat po celém světě. Základem Běhalovy sbírky jsou vlastní sběry, další zajímavé krystaly pořizuje na tuzemských i evropských burzách. Nyní čeká, že mu truhlář dodá parádní zakázkovou vitrinu, do níž chce svou granátnickou sbírku zkompletovat. Těší se, že své granáty a granátnické horniny konečně uvidí pohromadě.

Vic než domovský Kolín si Běhalovi užívají cesty po republice i po světě. Jejich výpravy jsou často kombinací poznávacích cest s geologickými a mineralogickými exkurzemi. „*Jezdím za kameny, za poznáváním, zábavou a zdravím.*“ V Izraeli ho zajímaly minerály Mrtvého moře, v Kalifornii a Britské Kolumbii rýžoval zlato, vystoupal třeba na Etnu a dusil se sirnými výpari na hraně kráteru archetypální sopky Vulcano... V Čechách a okolí ho kromě minerálů zajímají třeba i smírčí kříže. Jde většinou o osaměle stojící křížové kameny, ke kterým se vážou rozmanité legendy, pověsti i skutečné příběhy, někdy spojené s naplněným smírčí smlouvy vraha a pozůstalých po jeho oběti. Při cestování fotí a fotografie svěže glosuje. Pro sebe i pro druhé. Do webové aplikace *Rajče* nahrál pod přezdívkou *Hadec* již přes tisícovku fotoalb.

Co bude dělat 1. 1. 2022, ví Zdeněk Běhal naprosto přesně. Se svými přáteli vyrazí, už po jedenadvacáté, do lesa u Ratboře na „Novoroční rýžování kolínského granátu“. Tato setkávání u ložiska kolínských pyropů jsou spíše společenskou záležitostí. K ní patří ovšem i holínky, ledová voda, horký čaj a rýžovací síto, ve kterém se vždy něco červeného zaleskne.

Vladimír Sládek

DĚJINY KOLÍNA

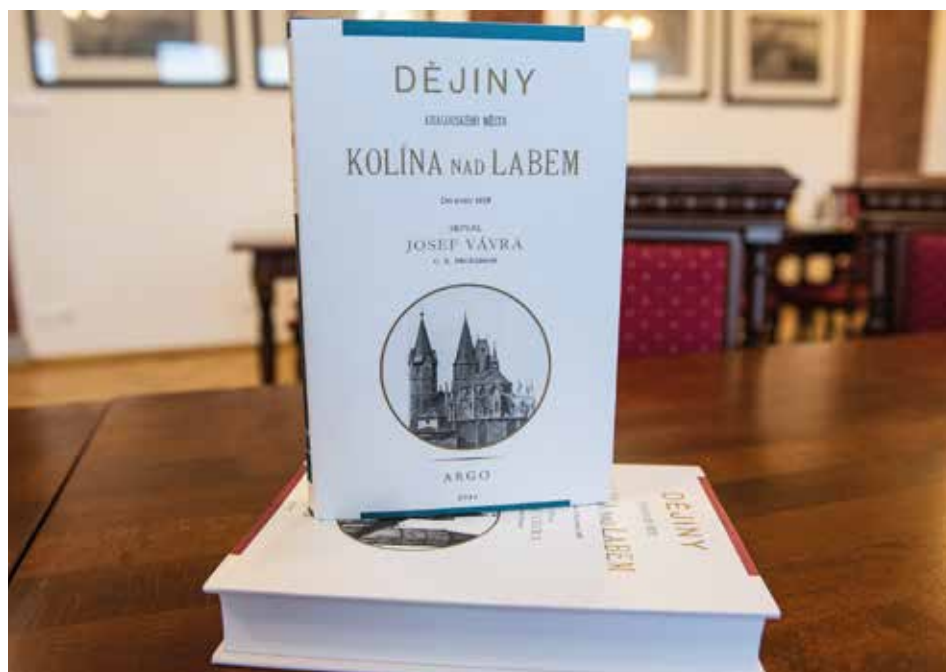
V letošním roce si připomínáme 760 let od první písemné zmínky o našem městě, založeném českým králem Přemyslem Otakarem II. Připomeňme si proto, že v roce 1888 vyšlo pro Kolín velmi významné historiografické dílo c. k. profesora gymnázia Josefa Vávry – **Dějiny královského města Kolína nad Labem**. Autor v Kolíně strávil mnoho plodných let, kdy se díky možnosti přístupu do tehdejšího archivu věnoval badatelské činnosti a jejím výsledkem bylo vydání dvou svazků zahrnujících vznik našeho města a popis jeho rozvoje, správy, vlastnictví majetku i lidí zde žijících, ale také vlivu historických událostí, které se Kolína bezprostředně týkaly. O velmi kvalitním zpracování dostupných listinných materiálů svědčí výtečné hodnocení jiného významného historografa Václava Novotného, editora a autora známých encyklopedických prací České dějiny z první poloviny 20. století, i Vávrovo hodnocení od současných historiků.

Obě publikace vydalo znovu jako reprint nakladatelství Argo a Kolín se na vydání podílel finančně i odbornou spoluprací prostřednictvím Státního okresního archivu Kolín. Součástí publikací jsou i přetisky listinných dokumentů, typářů (pečetidel), prvních fotografií a také rytin potvrzujících starobylou historii královského města.

Petr Král

UŽITEČNÉ VZPOMÍNKY

Knih o holocaustu vychází v poslední době celá řada. A není divu – je nejvyšší čas zaznamenat autentické vzpomínky, protože nastává

doba, kdy nás pamětníci těchto smutných událostí navždy opouštějí. Málokdo z nich ale popisuje dobu po holocaustu, dobu, kdy se děti i dospělí vrací z koncentračních táborů do míst, která bývala jejich domovem. Dobu, kdy se učí, jak žít sami se sebou, kdy zjišťují, kdo z jejich rodiny a známých přežil, dobu, kdy si musí vybudovat nový život.

Helga Hošková-Weissová vydala již dříve knihu **Deník 1938–1945**, ve které popisuje právě období holocaustu. V roce 2020 vydalo nakladatelství Jota její další knihu s názvem **Nikdo nás nečekal**. Píše o návratu do poválečné Prahy, o lidech, kteří jí a její mamince pomohli, ale i o těch, kteří se k nim obrátili zády. Provádí čtenáře svým poválečným životem – studiem dvou středních škol a školy vysoké, vzpomíná na svoji snahu začlenit se do společnosti, plně se ponořit do malování a s holocaustem se vyrovnává svou tvorbou. Po roce 1989 zakládá Tereziňskou iniciativu, cestuje po světě a přednáší. Važme si toho. Co si nebudeme pamatovat, potká nás znovu.

Libuše Vodičková

ROZUM V ZÁKULISÍ

Proč se někdy i z hodných lidí stanou bestie? Jak udělat z liberála konzervativce a proč to opačně nejde tak lehce? Proč je spravedlnost sice slepá, ale rozhodně citlivá na kručení v břiše? Na tyto a mnohé další otázky má odpověď profesor biologie a neurologie na Stanfordově univerzitě Robert M. Sapolsky.

Autor knihy **Chování** s podtitulem **Biologie člověka v dobrém i ve zlém** je držitelem mnoha ocenění, mimo jiné i Ceny Carla Sagana za popularizaci vědy. Přesto jeho kniha nenabízí právě lehké čtení. Koho nezajímá ak-

tivita dendritů a komunikace mezi axonálními výběžky, bude v pokušení mnohé pasáže přeskochit. Ale upřímně: když to udělá, zase se tolik nestane. Knihu lze i pro takové čtení doporučit, jsou tu polehčující okolnosti.

Předně – samo téma je fascinující. Autor ukazuje, co všechno ovlivňuje naše myšlení, aniž bychom to tušili. Umožnil to obrovský pokrok v technice, která dnes dokáže sledovat aktivitu a výkonnost jednotlivých oblastí mozku až na úroveň neuronů. Mimochodem, jestli si někdo pamatuje ze školy, že jich v našem mozku v dospělosti už jen ubývá, Sapolsky pro něj má dobrou novinku: není to pravda. Obměňují se po tisících měsíčně a co víc, lze to i trochu ovlivnit!

Koho nezajímá, co se přesně děje v jeho hlavě, možná ho zaujme, jaké jsou důsledky. Jak naše rozumové schopnosti i konkrétní úsudky a postoje ovlivnila evoluce, jak těhotenství, dětství i dospívání, jak prostředí, ve kterém konkrétní jedinec žije, a jak události i situace, kterým je vystaven. A pak jsou tu bonusy navíc – výsledky neurobiologických, psychologických, sociologických a mnoha dalších experimentů, které ukazují mnoho překvapivého, co naše myšlení formuje a ovlivňuje.

Za všechny zajímavé případy jeden, který můžete vyzkoušet i doma. Máte dítě ve věku čtyř až pěti let a zajímá vás jeho budoucnost? Dejte před něj oblíbený bonbón a slibte mu ještě jeden, když ten první nesní, než se za čtvrt hodiny vrátíte. Výsledek ukáže jeho schopnost odložit okamžité uspokojení. V knize se dočtete, proč to výchovou nelze moc ovlivnit, o čem to vypovídá a jak důležité je to pro život.

Jan Zvelebil

FILMOVÉ PREMIÉRY V KINĚ

Všem divákům přeji, aby byl celý rok 2022 plný krásných momentů prožitých především ve zdraví a s rodinou a blízkými. Současně mám optimistické přání, ať je nám situace nakloněna, ať můžeme všichni vyrazet nejen za zábavou, ale především ať nepřicházíme o další kulturní představení. Filmů, které čekají na svou premiéru, je hodně.

Pozvánku do kolínského kina připravuji v předstihu. Lednové snímky, na které vás zvu, vybírám z aktuálního plánu premiér. Nicméně nemohu zaručit, že v době, kdy budete tyto řádky číst, nedojde v důsledku zhoršování situace k posunu jejich premiér. Sledujte prosím webové stránky kina, tam najdete veškeré aktuality a detaily programu.

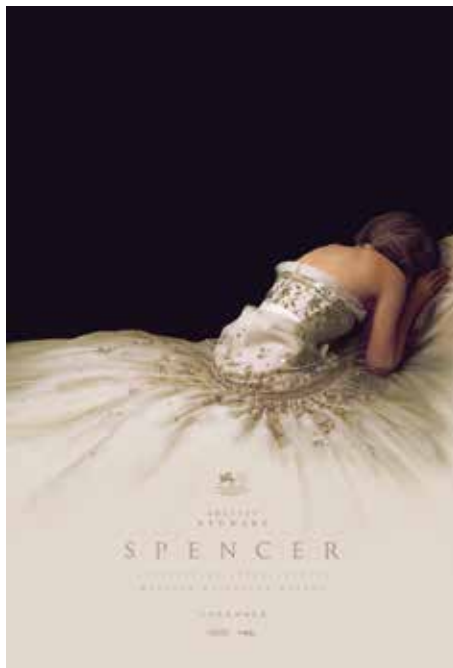
Ve filmu **Krotitelé duchů: Odkaz** se přestěhuje svobodná matka se svými dvěma dětmi na maloměsto. Zde společně objeví svoje spojení s původními krotiteli duchů a tajemný odkaz, který po sobě zanechal jejich dědeček.

V pokračování animovaného filmu **PŘÍŠERÁKOVI 2** dostane rodina Wishbonů pozvání na svatbu čarodějnice baby Jagy a komorníka Renfielda, která je pro ně vítaným rozptýlením. Jenže než si snoubenci stihnou říci ano, nezvaný host v mžiku zničí slavnostní den. Obávaná lovkyně příšer oba svatebčany

unes! Wishbonovi mají jedinou možnost, jak zkusit své přátele zachránit. Musí se znovu proměnit v Příšerákovy.

Velký červený pes Clifford je adaptací stejnojmenné populární dětské knížky Normana Birdwella. Když si ho Emily pořídila, byl Clifford malý, roztomilý červené štěně. Přes noc se z něj ovšem stal obrovský hafan. A když říkáme obrovský, myslíme tím, že na výšku měří skoro tři metry. V malém městském bytě je takový pes hodně nepraktický. Jenže Emily ho zbožňuje a za žádnou cenu se ho nevzdá.

Spencer je výpravny životopisný snímek, který režíroval Pablo Larraín a napsal Steven Knight. Během vánočních svátků s královskou

rodinou na panství Sandringham v anglickém Norfolku se Diana rozhodne opustit manželství s princem Charlesem. Film je fiktivním popisem rozhodnutí princezny Diany opustit britskou královskou rodinu.

V rámci projekcí Seniorbio promítneme první úterý v měsíci od 9.30 hodin **Prání Ježíškovi** a druhé úterý od 13.30 hodin **Kurz manželské touhy**. Na programu Babybio se objeví romantická komedie **Prání Ježíškovi**.

Petr Hejzman

DIVADLO

JARNÍ

www.divadlokolin.cz

HUDEBNÍ SMRŠŤ

V PRODEJI

- 19. 1. **Danny Handley & Animals and Friends**
Lahůdkový hudební večer s legendou z 60. let
- 1. 2. **Marie Rottrová – Lady Soul**
Hvězda první velikosti
- 23. 2. **Karel Plíhal – Recitál**
Folková legenda
- 16. 3. **Karel Kahovec a George & Beatovens**
Hvězda 60. let, rock'n'rollová legenda
- 21. 3. **Jeff McErlain (USA)**
Newyorský bluesový guru
- 29. 3. **Bex Marshall (GB/CZ)**
První dáma britského blues
- 5. 4. **Radůza + kapela**
Jedinečnost a originalita
- 12. 4. **FLAMENGO reunion session**
Reunion legendární kapely („Kuře v hodinkách“)
- 19. 4. **Koncert pro 10 strun - Jaroslav Svěcený, Miloslav Klaus**
Koncert s programem, který se na našich pódiih slýchává je velmi zřídka
- 20. 4. **Mike Ross Band (GB/CZ)**
Emotivní hlas a opojná virtuózní kytarová hra
- 10. 5. **Matt Woosey & Bladderrstones (GB/CZ)**
Kytarový mág z britských ostrovů
- 17. 5. **Jan Smigmator a jeho Big Band - “Murphyho zákon - TOUR 2022”**
Swing 21. století ve velké koncertní show
- 25. 5. **BSP - Baláž - Střihavka - Pavlíček**
Česká rocková superskupina s virtuózním triem
- 31. 5. **Norman Beaker Band (GB)**
Britské hvězdné trio
- 16. 6. **Richard Müller – Tour 2022**
Legenda a ikona česko-slovenské hudební scény

MĚSTSKÉ
DIVADLO
KOLÍN

**PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK**

PO – PÁ 8–16 hodin

731 478 419

msd.kolin@volny.cz

Ani tentokrát se neobejdeme bez specifického úvodu – v čase, kdy dopisují tento program a ladím s promotéry poslední detaily, do něj přesunují neodehraná představení z prosince roku 2021. Už za několik týdnů by měla odstartovat další plesová sezona. Bude? Nebude? V tuto chvíli nikdo neví, stejně jako to, jak dopadne ostatní kultura. Prosím, sledujte proto naše webové stránky www.msd-kolin.cz, tam najdete nejaktuálnější informace. Případně zavolejte, což stejně děláte. Tak krásný a konečně snad už bezcovidový a kulturní rok s třemi dvojkami.

Zdeněk Hejduk, ředitel MSD v Kolíně

12. 1., středa, 19 h

PAVEL NOVÝ – S VÁMI MĚ BAVÍ SVĚT...

Pavel Nový je jeden z nejobsazovanějších českých herců, člen divadla Studio Ypsilon, držitel Českého lva za hlavní mužský herecký výkon v roli Broni ve filmu Bába z ledu. Pořad s názvem S vámi mě baví svět... pak volně navazuje na komedii století S tebou mě baví svět, doplněnou o další historky a příběhy z hereckého i soukromého života. Hudební doprovod obstará hudební trio Sekáč & přátelé s autorskými písničkami osobitého moravského barda Břetislava Sekáče Čaňa Vstupné: 150 Kč (předprodej), 180 Kč (v den konání)

22. 1., sobota, 19.30 h

PLES MĚSTA KOLÍNA

29. ročník reprezentačního plesu města Kolína připravovaného pracovníky MSD tentokrát v roli půlnočního hosta přivítá zpěvačku, jež roky bavila kolínské publikum. JANA BECHYŇOVÁ vyslyšela slova

svých obdivovatelů a dala dohromady počtu té, ke které byla léta přirovnávána, a s regionálními muzikanty sestavila kapelu VĚRA ŠPINAROVÁ REVIVAL. Ve velkém sále pak bude po celý večer bavit výborný orchestr JAMES BAND hrající vše od dechovky po rock se showmanem zpěvákem a trumpetistou Jirkou Bočkem. V komorním sále pak především skladbami jednoho z prvních tuzemských hitmakerů Karla Hašlera potěší kapela HAŠLERKA, u salóneků pak nestárnoucí STUDIO KOLÍN se zpěvačkou EVOU NÁHLOVSKOU. Tradičně nebudou chybět kolínské pohybové skupiny, tombola a řízkové občerstvení.

Začátek: 19.30 hodin

Vstupné: 300 Kč (v ceně podávaná večeře)

26. 1., středa, 18 h

PAVEL CHLUM & PETR KVARDA – ZANZIBAR A TANZÁNSKÉ SAFARI

Přednáška i v Kolíně známých cestovatelů začíná ve městě Dar Es Salaam. Jejich prvním cílem je ale safari v národním parku Mikumi. Samotný park je rájem na zemi, kde žijí společně sloni, žirafy, zebry, pakoně, buvolí a nepřeberné množství další zvěře. Ve druhé části se pak vydají na tropický ostrov Zanzibar (Unguja). V hlavním městě Stone Townu vystoupí z lodí a doputují vstříc křivolakým uličkám, ve kterých není žádný problém se ztratit, obzvlášť když jste naháněni místními „klíšťáky“. Cestovatelé postupně navštíví většinu zajímavých míst ostrova, a to vždy na korbě místní dopravy Dala Dala, kde nejlépe poznají milou tvář místních obyvatel. Začátek: 18.00 hodin Vstupné: 100 Kč

KRUH PŘÁTEL HUDBY

18. 1. úterý, 19 h

TRIO ČS. ROZHLASU

Lukáš Pavlíček – hobo, Lukáš Ditrich –

klarinet, Libor Foukal – fagot. Trio českého rozhlasu bylo založeno exkluzivně členy Symfonického orchestru přímo v Českém rozhlase, pro který pravidelně nahrává a kde také vystupuje.

11. 12., sobota, 7.30 h

SETKÁNÍ SBĚRATELŮ

Termíny: 12. 2., 12. 3., 9. 4., 14. 5., 10. 9., 15. 10., 12. 11., 10. 12.

Začátek: 7.30 hodin

Vstupné: 10 Kč, pronájem stolu: 25 Kč

PLESOVÁ SEZONA 2022

7. 1. pátek maturitní ples Gymnázium Kolín oktáva

8. 1. sobota maturitní ples Obchodní akademie Kolín 4. A (nebo 5.3.)

15. 1. sobota maturitní ples SPŠ strojírenská 4. A

21. 1. pátek maturitní ples Gymnázium Kolín 4. B

22. 1. sobota PLES MĚSTA KOLÍNA

28. 1. pátek maturitní ples SZŠ Kolín 4. LY

29. 1. sobota maturitní ples SPŠ stavební Kolín

3. 2. čtvrtek maturitní ples Gymnázium Jiřího z Poděbrad, Poděbrady

4. 2. pátek maturitní ples Gymnázium Kolín 4. A

VÝKUP ZLATA A STŘÍBRA ZA NEJLEPŠÍ CENY PLATBA IHNED V HOTOVOSTI

Zlatá Banka

ODKOUPIME ZUBNÍ ZLATO, ZLOMKY, POŠKOZENÉ ČI NENOŠENÉ ŠPERKY, PŘÍBORY, TABAŽERKY, MINCE, INVESTIČNÍ SLITKY...A VŠE DALŠÍ S OBSAHEM AU, AG, PD, PT

ZDARMA

ODBORNÉ POSOUZENÍ ŠPERKŮ
URČENÍ RYZOSTI POMOCÍ SPEKTROMETRU
ČIŠTĚNÍ ZUBNÍHO ZLATA

NAŠE CENY SE ŘÍDÍ DLE LONDÝNSKÉ BURZY KOVŮ (LME)

NAŠI POBOČKU NAJDETE NA ADRESE:

ZLATÁ BANKA, KUTNOHORSKÁ 41/12, KOLÍN I

NA PĚŠÍ ZÓNĚ OD KARLOVA NÁMĚSTÍ SMĚREM K DIVADLU

OTEVŘENO JE OD PO-PÁ : 8:30 - 12:00 12:30 - 17:00

V SOBOTU JE OTEVŘENO POUZE NA OBJEDNÁNÍ NA TEL.Č. +420 373 449 073

Pohřební ústav Pavel KOS

602 221 511, 601 221 511

Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)

www.pohrebnikolin.cz

online objednávky

J

ZNAK KVALITY

Pohřební služba Jeřábek

Kmochova 15, Kolín II

www.pohrbyjerabek.cz

321 721 504, 602 123 503

Vážení zákazníci,
přejeme Vám krásný nový rok 2022
a doufáme, že nám i nadále zachováte přízeň.

VYKOUPÍM

staré knižní pozůstalosti,
staré tiskoviny, sbírky
starých pohlednic, poštovních
známek, fotografií,
obrazy, staré rybářské a
myslivecké potřeby apod.

tel: 731 489 630

KÁCENÍ A ŘEZ STROMŮ

STROMOLEZECKOU
TECHNIKOU,
ŘEZ ŽIVÝCH STROMŮ

TEL: 606 527 091

Hledáme vedoucí sestru do Domova seniorů (malý kolektiv)

Odborná i zdravotní způsobilost k výkonu povolání a bezúhonnost dle zákona 96/2004 Sb., specializovaná způsobilost vítána. Mzda dle státních tabulek, příplatek za vedení, možnost čerpání FKSP, příspěvek na penzijní připojištění.

Nástup dohodou.
Podrobnosti při osobním jednání.

kontakt: Ivana Želízková
702 184 075, reditel@hacka.cz

Přijmeme pracovníka do firmy ve Starém Kolíně jako: obsluha/programátor CNC frézovacího centra - řídící systém Heidenhein.

Požadujeme vzdělání v oboru strojírenství, schopnost programového nastavení stroje.

Nabízíme klidné prostředí malého kolektivu, adekvátní mzdové ohodnocení, nové stroje a moderní vybavení, možnost osobního rozvoje.

Telefon: 602178503, email: info@strojirny-svoboda.cz

Inzerce neprochází jazykovou ani stylistickou úpravou.

Objednávky na telefonu 321 748 236,
nebo na e-mailu: zpravodaj@mukolin.cz.

Ceník inzerce: www.mukolin.cz

ČESKÉ VÁNOCE

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ KONCERT MĚSTA KOLÍNA V CHRÁMU SV. BARTOLOMĚJE

neděle 26. 12. 2021 v 16 hodin

CANTORES CANTANT a hosté

Petr Hostinský – varhany

Jakub Hrubý – sbormistr

Hudební dárky a překvapení českých skladatelů: V. A. Michny z Otradovic, J. Kříčky, J. J. Ryby, K. Stecker

Vstupné dobrovolné. Výtěžek z koncertu bude věnován na obnovu varhan v chrámu sv. Bartoloměje.

TOYOTA
MOTOR MANUFACTURING CZECH

Pro vstup na koncert je nutné doložit bezinfekčnost (neplatí pro děti do 12let), a to splněním jedné z podmínek:

- certifikát o ukončeném očkování,
- laboratorně potvrzené onemocnění covid-19, od kterého neuplynulo 180 dní,
- děti nad 12 let, osoby s kontraindikací a osoby rozočkované mohou k prokázání použít i RT-PCR test starý nejvýše 72 hodin.

Po celou dobu pobytu v kostele je nutné mít nasazený respirátor.